

๓๔๓.๑๔๖

ผ ๔๔๖๗

๑.๓

การศึกษานโยบายในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปริญญาโท

ของ

มารีสา สิงหนุต

๑๑ ต.ค. ๒๕๓๓

๒๕๓๖๒๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน ๒๕๓๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170646

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยา
การแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

(รศ. กมลรัตน์ หล้าสว่าง)

..... กรรมการ

(ศ. จิราภรณ์ บุญสูง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ. กมลรัตน์ หล้าสว่าง)

..... กรรมการ

(ศ. จิราภรณ์ บุญสูง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ศ. วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับสำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญสง ซึ่งเป็นประธานและกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร กรรมการเพิ่มเติม ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ดวงพรพรหม เกศพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภากุล อาจารย์พรพนิต วาณิชยกาช และอาจารย์เกอฏูด ชาติพันธ์ ที่ได้ให้ความกรุณา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแบบสอบถามให้เกิดความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ บิคา มาธคา ที่เป็นผู้ให้การศึกษารองตนแก่ผู้วิจัย และเป็นผู้สนับสนุนให้กำลังใจ จนผู้วิจัยสามารถมีโอกาสศึกษาจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ นายประคินธุ์ ทองมา นายศรณรินทร์ พูนชัย นางสาวยุพิน อองคานนท์ นางสาวจันทร์จิรา เหลาพงันนานนท์ นายเกษม เกษมบุญถกิจ นายวีระศักดิ์ ศรีสังข์ นางสาวศุภจิต อุทรมาชัย นางประคอง เกื้ออนการ ตลอดจนญาติพี่น้อง และพี่ ๆ เพื่อน ๆ วิชาเอก เอกจิตวิทยาการแนะแนวทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายจิตเพชร สิงหนุต ที่เป็นผู้ให้กำลังใจในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ท้ายที่สุด ขอขอบพระคุณ ครูช่วยงานแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 10 และ 11 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามกลับคืน

มารีสา สิงหนุต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของการแนะแนว	9
ความสำคัญของการแนะแนว	10
จุดมุ่งหมายของการแนะแนว	11
การบริหารงานแนะแนว	12
บริการต่าง ๆ ที่ควรจัดในการแนะแนวระดับมัธยมศึกษา	13
บทบาทและหน้าที่ของครูแนะแนว	16
คุณสมบัติของครูแนะแนว	18
ทัศนคติของงานแนะแนว	21
ลำดับขั้นของทัศนคติที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า	23
งานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติของงานแนะแนว	25
งานวิจัยในประเทศ	25
งานวิจัยในต่างประเทศ	27

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจ้คบริการแนะแนว และปัญหาอุปสรรค

บางประการของงานแนะแนวในประเทศไทย	29
งานวิจัยในต่างประเทศ	31
3 วิธีค้ำเป็นทางการศึกษาค้นคว้า	34
ประชากร	34
กลุ่มตัวอย่าง	34
วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	36
การหาคุณภาพของแบบสอบถาม	37
ลักษณะแบบสอบถาม	38
วิธีค้ำเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สถิติพื้นฐาน	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	78
วิธีค้ำเป็นทางการศึกษาค้นคว้า	78

บทที่	หน้า
ประชากร	78
กลุ่มตัวอย่าง	78
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	78
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
อภิปรายผลการวิจัย	86
ขอ เสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	104
ประวัติย่อของผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	35
2 แสดงจำนวนครูช่วยงานแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 219 คน เมื่อจำแนกตามตัวแปรที่เป็นภูมิหลัง	49
3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ..	52
4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนวเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา	53
5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา	55
6 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา	56
7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว	58
8 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว	59
9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกัน	61
10 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามความรู้ในด้านการแนะแนว	63
11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวตามทัศนคติที่มีต่องานแนะแนว ..	64
12 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามทัศนคติต่องานแนะแนว	65

13	เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวแตกต่างกัน	67
14	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมตามขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน	69
15	วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนวจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	70
16	เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม บริการที่ 2 และการสอนกิจกรรมแนะแนวของครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	72
17	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะแนวแตกต่างกัน	73
18	วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนวจำแนกตามวิธีการที่มาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน	75
19	เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวค่านับบริการที่ 2 ของครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแตกต่างกัน	77

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบุคคลใหม่ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ อีกทั้งยังทำให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาได้เปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตร เกิน มาใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งในหลักสูตรดังกล่าวนี้ ได้เน้นให้ถึงความสำคัญของงานแนะแนว เพราะการแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นักเรียนให้รู้จักตนเองในควมต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ทักษะ รวมทั้งความสามารถพิเศษและความบกพร่องของตนเอง เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถนำตนเองได้ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ อ้อม ประนอม (2529 : 7 - 10) ได้กล่าวถึงการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวถือว่าเป็นกระบวนการให้การศึกษากับบุคคลอย่างหนึ่งที่จะช่วยประคับประคอง และสร้างชีวิตใหม่มั่นคงมีคุณค่า หากเราพัฒนาชีวิตและกระบวนการในการแนะแนวได้ถูกต้อง ปัญหาต่าง ๆ จะน้อยลง ถ้างานแนะแนวทำถูกทิศทาง แก้ปัญหาตั้งแต่ต้นมือ คือ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษา และวางรากฐานด้านสุขภาพจิต ด้านสังคม ทั้งตนเองและประณอม โดยที่ไม่ยึดเยี่ยววิชาการ ซึ่งกล่าวไว้ได้สอดคล้องกับ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 : 19) ที่กล่าวว่า งานบริการแนะแนว มีความจำเป็น หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนให้งานแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานแนะแนวนี้ จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนในสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารเป็นตัวจักรสำคัญที่จะสนับสนุน และประสานงานระหว่างอาจารย์กับครูแนะแนวในโรงเรียน ในพร่วมกันปฏิบัติงานแนะแนวและดำเนินไปด้วยดี และจากหนังสือของกรมสามัญศึกษาที่ ศบ.0808/5646 ลงวันที่ 17 เมษายน 2530 ถึงผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดกรมสามัญทุกโรงเรียน ซึ่งแจ้งแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียนว่า ควรจะดำเนินการอย่างไร ซึ่งในคำานของบุคคลากรก็ได้กล่าวไว้ว่าผู้บริหารควรสนับสนุนค่านักบุคลากร ควรมีครูแนะแนวที่เรียนจบแนะแนวมาโดยตรง 1 คน ทำหน้าที่

เป็นหัวหน้างานแนะแนว และมีครูอื่นร่วมทีมด้วย โดยมีจำนวนครูแนะแนว : นักเรียน 1 : 500 เป็นอย่างต่ำ แต่จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ครูปฏิบัติการสอนอื่น ๆ ก็มีจำนวนชั่วโมงสอนอย่างน้อยคนละ 18 - 22 ^{ชั่วโมง} สัปดาห์ จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำปฏิบัตงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่นัก และเนื่องจากคณะกรรมการ โค้ดกำหนดนโยบายไว้เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2523 ว่าจะไม่เพิ่มอัตรากำลังของข้าราชการ เพราะอัตราเพิ่มของข้าราชการเพิ่มถึงร้อยละ 7 ต่อปี รวมทั้งงบประมาณหมวดเงินเดือนเพิ่มขึ้น 4 - 5 เท่า ภายในช่วงสี่ปี เป็นผลให้ในระยะต่อมาเกิดการบรรจุข้าราชการน้อยลงทุกกรมกอง ทำให้อัตรากำลังที่จะบรรจุครูสอน ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการบรรจุครูแนะแนวด้วย (สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ 2523 : เอกสารอัครสำเนา) ซึ่งศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ (2523 : 16) ได้สรุปถึงปัญหาต่าง ๆ จากการสัมมนา เพื่อศึกษางานแนะแนวในประเทศไทยว่า เกณฑ์การจัดอัตรากำลังของคณะกรรมการ ครู (ก.ค.) ไม่เอื้ออำนวยให้โรงเรียนมีครูแนะแนว กล่าวคือ ตำแหน่งครูแนะแนวถือว่าเป็นงานฝ่ายสนับสนุนการสอน การจะบรรจุครูให้ดำรงตำแหน่งนี้ในโรงเรียนใด ทางราชการถือเอาเกณฑ์มาตรฐานของขนาดหรือจำนวนห้องเรียนเป็นเกณฑ์ เป็นเหตุให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่มีโอกาสบรรจุครูแนะแนวโดยตรง หรือแม้แต่โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่ควรรับอัตรารับครู ก็มีครูแนะแนวไม่เพียงพอและไม่ใกล้ชิดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 : 45) ได้กล่าวว่า จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาของกรมวิชาการและเขตกการศึกษาต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2525 สรุปได้ว่ามีปัญหาคู่ที่เกี่ยวของกับตัวครูแนะแนวหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานแนะแนวมาภายในด้านปริมาณ คุณภาพ และคุณสมบัติของครูแนะแนว เช่น ขาดแคลนครูแนะแนวในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก แม้ในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนครูแนะแนวไม่เพียงพอเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่ไม่เคยผ่านการอบรมหรือศึกษามาก่อน มาทำหน้าที่เป็นครูแนะแนว ซึ่งครูที่ทำหน้าที่แนะแนวขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติ มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม และต้องสอนวิชาอื่น ๆ ด้วย จึงไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับงานแนะแนว

ดังนั้น งานแนะแนวในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีครูปฏิบัติการสอนมาช่วยงานแนะแนว ซึ่งอาจได้มาจากผู้บริหาร คัดเลือกมาหรือหัวหน้างานแนะแนวสอบถามความร่วมมือจากครูสอนวิชาสามัญแล้วเสนอผู้บริหารออกเป็นคำสั่งแต่งตั้งให้มาทำหน้าที่ช่วยงานแนะแนวของโรงเรียน ซึ่งจัดเป็นครูแนะแนวที่ทำงานไม่เต็มตัวนัก จึงอาจทำให้การปฏิบัติงานไม่โดยลัดใ้เท่าที่ควร ดังคำกล่าวของ พท บางปะกง (2528 : 10) ที่กล่าวว่า

เรื่องที่ทางโรงเรียนและสถาบันศึกษาอื่นแ่ที่สุดก็คือ การแนะแนว คนทั่วไปเข้าใจว่าหน้าที่ของโรงเรียนคือสอนเลขให้เก่ง สอนวิทยาศาสตร์ให้เก่ง สอนภาษาอังกฤษให้เก่ง คือเน้นในเรื่องวิชาการ ถือว่าเป็นความสำคัญลำดับสูง และที่เห็นความสำคัญรองลงมาก็คือ การอบรมให้มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี และวิชาการ ที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และหน้าที่ที่สำคัญที่มักจะถูกละเลยก็คือ การแนะแนวในโรงเรียนมิใช่จะทำให้ใครมาทำได้ ทองฉลาดคัดแปลง และทองเอาเรียนมา จะไปแต่งตั้งใครก็ได้มาเป็นครูแนะแนวไม่ได้ นอกจากความรู้ในวิชาแนะแนวซึ่งทองเรียนอบรมมาแล้ว จะต้องมีคุณสมบัติในความเป็นครูสูง เด็กจึงจะยอมรับ แต่เท่าที่เห็นโรงเรียนเอาใครก็ไม่รู้อมาเป็นครูแนะแนว งานแนะแนวกั้เลยยอมเหว

จากความสำคัญ และการขาดแคลนบุคลากรทางด้านการแนะแนว จึงทำให้ครูปฏิบัติการสอนจำเป็นที่จะต้องมีส่วนช่วยเหลือปฏิบัติงานแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีส่วนสำคัญในการปลูกฝัง อบรม ชี้นแนะแนวทางให้เด็กได้ค้นพบตนเองในค่านต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม และในกาปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม จะต้องมีปัญหาในการปฏิบัติงานเสมอ ไม่ว่าค่านใดก็ตามหนึ่ง ดังนั้น การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูปฏิบัติการสอนที่มาชวยงานแนะแนว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะเป็แนวทางชวยให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงาน เพื่อจะได้หาวิธีป้องกันแก้ไข และพิจารนางานแนะแนวให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูชวยงานแนะแนว จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ระดับทางการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษามา ประสบการณ์ในการทำงานชวยงานแนะแนว ความรู้ในค่านการแนะแนว ทศนคติต่อการทำงานแนะแนว ขนาดของโรงเรียน และวิธีการที่มาชวยงานแนะแนว

สมรรถนะของการศึกษา

1. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับทางการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ✓ 2. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ✓ 3. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการทำงานช่วยงานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ✓ 4. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ในด้านการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ✓ 5. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
6. ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
7. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการที่มาจากช่วยงานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษา จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายแนะแนว และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรด้านการแนะแนว ในการช่วยเหลือและพัฒนาครูปฏิบัติการสอนที่มาจากช่วยงานแนะแนวให้สามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูปฏิบัติการสอนที่มาจากช่วยงานแนะแนวได้เข้าใจและตระหนักถึงปัญหาที่แท้จริงของตน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง และการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของกาชศึกษาคนควา

1. ประชากร เป็นคณาปฏิบัติกาชสอนที่มาชว่รงงานแฉะแนวโคยเป็นครูที่ไค้รับการบรรจุแ่งตั้งโคยกรมศานัญศึกษา ไ้ปฏิบัติกาชที่สอนวิชาศานัญหรือหาหน้าท้อื่น ๆ แ่งไค้รับมฉหมายจากผู้บริหารโรงเรียนไ้มาชว่รงงานแฉะแนวของโรงเรียนมัชยมศึกษา สังกักรมศานัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 435 คน

2. กลุ่มท้อยข่าง เป็นคณาปฏิบัติกาชสอนที่มาชว่รงงานแฉะแนวโคยเป็นครูที่ไค้รับการบรรจุแ่งตั้งโคยกรมศานัญศึกษา ไ้ปฏิบัติกาชที่สอนวิชาศานัญหรือหาหน้าท้อื่น ๆ แ่งไค้รับมฉหมายจากผู้บริหารโรงเรียนไ้มาชว่รงงานแฉะแนวของโรงเรียนมัชยมศึกษา สังกักรมศานัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งไค้มาจากการสุ่มท้อยข่างแบบหลายชั้นทอน (Multistage Sampling) จำนวน 219 คน

3. ท้วแปรที่ศึกษา

3.1 ท้วแปรอิสระ คือ

3.1.1 ระดัชทางการศึกษา ไค้แก่ ปริญญาตรี และอื่น ๆ

✓ 3.1.2 สาขาวิชา ไค้แก่ ทางการศึกษา และไมใช่ทางการศึกษา

✓ 3.1.3 ประสบกาชณ์ในการหา่งงานชว่รงงานแฉะแนว ไค้แก่ 1 - 3 ปี และ

มากกว่า 3 ปี ขึ้นไป

✓ 3.1.4 ความรู้ในค้ำมการแฉะแนว . ไค้แก่

3.1.4.1 เคยอบรมวิชากาชแฉะแนวระดัชวุฒิตรีของกระทรวงศึกษาธิการทวมหลักสูตรไม่นอยถ่า 3 เดือน

3.1.4.2 เคยอบรมวิชากาชแฉะแนวหลักสูตรระยะสั้น 5 - 7 วัน

3.1.4.3 เคยศึกษาในวิชากาชแฉะแนวเบื้องต้น ในชณะที่ศึกษาชยู่

ในสถานกาชการศึกษา

3.1.4.4 ไมเคยศึกษาทวมเลย

✓ 3.1.5 ทศนคติทอการหา่งงานแฉะแนว

3.1.5.1 ทศนคติค้ำมวก

3.1.5.2 ทศนคติเป็นกลาง

3.1.5.3 ทศนคติค้ำมลบ

3.1.6 ขนาดของโรงเรียน ไค้แก

3.1.6.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียน 2,499 - 1,500 คน

3.1.6.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 1,499 - 500 คน

3.1.6.3 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน 499 คนลงมา

3.1.7 วิธีการที่มาช่วยงานแนะแนว ไค้แก

3.1.7.1 ผู้บริหาร แต่งตั้ง

3.1.7.2 หัวหน้าฝ่ายแนะแนว ขอความร่วมมือแล้วให้ผู้บริหาร

แต่งตั้งใหม่มาช่วยงานแนะแนว

3.1.7.3 สมัครใจมาทำงานเอง

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวในด้านต่าง ๆ คือ

3.2.1 การปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ คือ

3.2.1.1 บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.1.2 บริการสนเทศ

3.2.1.3 บริการให้คำปรึกษา

3.2.1.4 บริการจัดวางตัวบุคคล

3.2.1.5 บริการติดตามผล

3.2.2 การสอนกิจกรรมแนะแนว ไค้แก ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คู่มือที่ใช้ในการสอน ทัศนนักเรียน เนื้อหาวิชากิจกรรมแนะแนว อุปกรณ์การสอนและสถานที่ เวลาในการสอน บุคลากร วิธีการสอน และการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว หมายถึง ข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการมาช่วยปฏิบัติงานแนะแนว ของครูช่วยงานแนะแนวอย่างน้อย ๆ 1 ปี ในด้านต่าง ๆ คือ

1.1 ปัญหาการปฏิบัติงาน ได้แก่ ปัญหาในการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ คือ

1.1.1 บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.1.2 บริการสนเทศ

1.1.3 บริการให้คำปรึกษา

1.1.4 บริการจัดวางตัวบุคคล

1.1.5 บริการติดตามผล

1.2 ปัญหาการสนองกิจกรรมแนะแนว ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับหลักสูตรคู่มือที่ใช้ในการสอน
ตัวนักเรียน เนื้อหาวิชา กิจกรรมแนะแนว อุปกรณ์การสอนและสถานที่ เวลาในการสอน บุคลากร วัสดุ
และการประเมินผล

2. ครูช่วยงานแนะแนว หมายถึง ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ให้สอนวิชาสามัญ หรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้มาช่วยงาน
แนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยวิธีการต่าง ๆ
ได้แก่ ผู้บริหารแต่งตั้งโดยตรง หัวหน้างานแนะแนวขอความร่วมมือแล้วจึงขอให้ผู้บริหารแต่งตั้งให้มาช่วย
งานแนะแนวและด้วยความสมัครใจ ซึ่งเวลาของการมาช่วยงานแนะแนวจะคงใช้เวลาอย่างน้อย

1 ปี

3. การปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว หมายถึง การดำเนินงานของครูมาช่วยงาน
แนะแนว ทั้งทางด้านกิจกรรมแนะแนว งานบริการต่าง ๆ ทั้ง 5 บริการ ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

3.1 บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การทำงานที่เกี่ยวกับ
การศึกษารายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และสามารถป้องกัน
แก้ไขส่งเสริมให้พัฒนาการที่เหมาะสมได้ รวมทั้งให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ฝ่ายต่าง ๆ
ในโรงเรียน เช่น การทำแบบสอบถาม แบบทดสอบ การเยี่ยมบ้านนักเรียน

3.2 บริการสนเทศ หมายถึง การทำงานที่เกี่ยวกับการให้สารสนเทศในด้านการศึกษา
อาชีพส่วนตัว และสังคมที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เช่น การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ แนวโน้มของตลาดแรงงาน การจัดโครงการต่าง ๆ ที่จะพัฒนาหรือเสริมสร้าง
ความรู้ให้แก่นักเรียน เป็นต้น

3.3 บริการให้คำปรึกษา หมายถึง การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ตลอดจนบุคลากรที่มีบทบาทต่าง ๆ ประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักเรียน และติดตามผลของการให้คำปรึกษา

3.4 บริการจัดวางตัวบุคคล หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับการทำงานให้นักเรียน ได้ใช้ความรู้ ความสามารถได้เหมาะสมกับตนเอง เช่น การจัดหางานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้พิเศษ การจัดหาทุนการศึกษา การจัดหาทุนอาหารกลางวัน และการช่วยเหลือในการเลือกแผนการเรียน เป็นต้น

3.5 บริการติดตามผล หมายถึง การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผลของการให้บริการแนะแนวทาง ๆ ไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น ติดตามผลงานโครงการต่าง ๆ ที่ได้จัดทำไปแล้ว ติดตามผลบริการให้คำปรึกษา และติดตามผลการศึกษาของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เป็นต้น

3.6 การสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนกิจกรรมแนะแนว ตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ทักษะคติของงานแนะแนว หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของครูช่วยงานแนะแนวที่มีต่องานแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนวในเชิงนิมิต คือ เห็นด้วย สนับสนุน ชอบ ห่วงใย ปราบกลาง คือ ไม่แค้นใจ เหยย ๆ นาน ๆ ครั้ง หรือในเชิงนิเสช คือ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน ไม่ชอบ และไม่พอใจ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการแนะแนว

จำเนียร ชวงโชติ (2527 : 6) กล่าวว่า การแนะแนว (Guidance) หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนให้รู้จักเข้าใจตนเอง โลกที่เขาอยู่ และบุคคลอื่น ๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับควย ให้สามารถช่วยตนเองในสิ่งแวดล้อมได้อย่างฉลาดให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ ทุกคน สามารถนำศักยภาพของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ ปราณี เถลิงพล (2515 : 8) ที่กล่าวว่า เป็นกระบวนการที่ใช้เพื่อการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน การแนะแนวมิใช่เป็นการสั่ง หรือแนะนำ (Direct) ให้ นักเรียนทำตาม แต่การแนะแนวเป็นการช่วยให้แนวทางให้นักเรียนโดยวิธีกระบวนการของเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เราช่วยให้นักเรียนสามารถนำตนเอง ตัดสินใจเลือกควยตนเองได้อย่างฉลาด และสอดคล้องกับฮอยท์ (ปราณี เถลิงพล. ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจาก Hoyt. 2515 : 4) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนว คือการช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้ตระหนักในคุณค่าของตน หมอบอยู่ประจำตัว ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาเอาเรียนได้เป็นอย่างดีที่สุด และช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถวางแผนชีวิตในอนาคตของตนได้อย่างฉลาดและรอบคอบ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เขาสามารถตัดสินใจเลือกควยตนเองได้อย่างฉลาด สามารถที่จะนำตนเอง พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถที่บุคคลนั้นมีอยู่ โดยมีกระบวนการและเทคนิคต่าง ๆ จึงเห็นได้ว่า การแนะแนวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการ ศึกษาในปัจจุบันนี้ เพราะหลักสูตรมัธยมศึกษาหลักสูตรใหม่ที่จะจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถองการ ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ดังนั้นถ้าสามารถจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะสามารถช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในสังคมได้

ความสำคัญของการแนะแนว

คัมเพอร์ ฉัตรศุภกุล (2521 : 7) ได้กล่าวถึงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นสถานการศึกษาที่ควรจะมีบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียน สังคมปัจจุบันยอมรับว่า นักเรียนในระดัมนี้น่าจะได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนเป็นอย่างมาก เพราะเด็กกำลังเจริญเติบโตและเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียน ไม่สามารถดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จได้

สติกัย วงศ์สุวรรณ (2523 : 13 - 16) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและบทบาทสำคัญ ของการแนะแนวโดยสรุปว่า จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและความซับซ้อนของสังคม เป็นเหตุให้ยากต่อการเข้าใจ ล้าหากต่อการปรับตัว ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ การบริหารบ้านเมือง การเพิ่ม ของประชากร เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบสังคม ซึ่งเป็นผลกระทบ ถึงโรงเรียนด้วย กล่าวคือเป็นสาเหตุให้การวางโครงการ และการปรับตัวของนักเรียนมี กระบวนการซับซ้อนเพิ่มขึ้น รู้สึกตึงเครียดในสังคม การปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ไป และให้เข้ากันสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาที่ยากขึ้น ดังนั้นการแนะแนวจึงมีบทบาทและมีความ สำคัญต่อการศึกษามาก เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียน และต่อประเทศชาติ

จากเอกสารข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ในปัจจุบันนี้ การแนะแนวได้เข้ามามีบทบาท สำคัญโดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนอยู่ในวัยกำลังเจริญเติบโต และเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย และจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม เพราะ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ดังนั้น การแนะแนวจึงควรจัดให้นักเรียน ได้รับความประโยชน์มากที่สุด เพื่อที่นักเรียนจะสามารถเลือกแนวทางการศึกษาต่อและประกอบ อาชีพให้เหมาะสมกับตัวของนักเรียนเอง

จุดมุ่งหมายของการแนะแนว

ราตรี พันธ์รังสรรค์ (2522 : 5) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการแนะแนวไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อให้เด็กเข้าใจตนเองและสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยการรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กแต่ละคน
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง อันจะเป็นการส่งเสริมให้เด็กตัดสินใจต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมโดยรวบรวมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไว้สำหรับเด็ก
3. เพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาส่วนตัว ให้มีความเข้าใจตนเอง สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยแนะแนวเป็นที่ปรึกษาให้
4. เพื่อช่วยให้เด็กแต่ละคนมีความสามารถในการปรับตัวให้ดีขึ้น เป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพและช่วยให้เด็กอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
5. เพื่อเป็นบริการให้แก่คณะครู โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อให้คณะครูมีความเข้าใจเด็กแต่ละคนให้ดีขึ้น เป็นการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน
6. เพื่อเป็นการบริการให้กับผู้บริหาร ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือฝ่ายปกครอง ได้เข้าใจพฤติกรรมของเด็กรุ่นที่ขึ้น
7. เพื่อจัดบริการให้แก่วิทยาลัย โรงเรียนในด้านการปรับปรุงการสอนและหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและสนองความต้องการของเด็กให้มากที่สุด
8. เพื่อช่วยป้องกันหรือลดปัญหาเกี่ยวกับความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก

การบริหารงานแนะแนว

วัชร ทรัพย์ (2523 : 191) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนว่า

สิ่งสำคัญที่จะทำให้งานแนะแนวดูสว่างไปทั่วยี่สิบปีนั้น จะต้องมีเจตจำนงที่ชัดเจนใน
การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความ
เข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและขอบข่ายของบริการแนะแนว พร้อมทั้งจะสนับสนุนในทำนองปร
มุคกลางทาง ๆ ในโรงเรียน จะต้องเห็นความสำคัญของบริการแนะแนว และพร้อมที่จะ
ร่วมงานบริการแนะแนวที่จัดขึ้น ซึ่งจะครอบคลุมทั้งการป้องกันปัญหา การแก้ปัญหา และ
ส่งเสริมพัฒนาการ ของนักเรียน นอกจากนี้ จะต้องคำนึงถึงการคัดเลือกบุคคลที่จะมา
ดำเนินงานแนะแนว โดยเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนทั้งด้านความรู้และประสบการณ์ ทั้งนี้
ต้องมีการประชาสัมพันธ์ ทักทอประสานงานให้นักเรียนและผู้ปกครอง ครู จักบริการแนะแนว
บริการแนะแนวที่ควรมีการกำหนดโครงสร้างโดยเฉพาะของตน เนื่องจากความแตกต่างในด้าน
ความแตกต่างในด้านความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน

ประสาร ทิพย์ขาร่า (ม.ป.ป. : 169 - 170) ได้กล่าวว่า หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ใน
การจัดการบริหารงานแนะแนวนั้น ควรจะมีหลักเกณฑ์ประกอบไปด้วย

1. ผู้บริหารต้องยอมรับว่า การแนะแนวเป็นหน้าที่ของตน
2. วัตถุประสงค์ของการแนะแนวต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โรงเรียน
จะต้องเลือกเฟ้นครูให้เหมาะสมกับงานนี้ การแนะแนวจึงจะสำเร็จ
3. การดำเนินการแนะแนว ควรจะมีลักษณะเสริมต่อไม่ใช่หักล้างงานเดิมที่มีอยู่แล้ว
คนเก่าคนใหม่ต้องร่วมมือกัน ท่องใช้วิธีแทรกซึมจะประสบผลสำเร็จ
4. การเลือกคนร่วมงานในโครงการแนะแนว ประการแรกต้องนึกว่าคน ๆ นั้น มีใจรัก
ทางนี้หรือไม่ เป็นประการสำคัญ เมื่อได้บุคคลที่มีใจรักแล้ว แต่ยังไม่มีความรู้ก็ควรส่งไปเรียนหรือ
อบรมเสียก่อนให้เริ่มดำเนินงาน
5. ถึงแม้ว่าจะให้ครูแนะแนวมาเป็นหัวหน้าดำเนินงานแล้ว ครูใหญ่ก็ควรดูแลให้ความ
ช่วยเหลือด้วย

จากเอกสารข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ในการบริหารงานแนะแนวที่จะทำให้งานแนะแนวสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดูลงไปก็ความที่เน้นขึ้นอยู่กับผู้บริหาร โรงเรียนเป็นส่วนสำคัญ โดยผู้บริหาร จะต้องมีความเข้าใจในขอบข่ายและลักษณะของงานแนะแนว ควรจะมีการส่งเสริมสนับสนุน ในด้านบุคลากร ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติครบถ้วนทั้งในด้านความรู้ทางการแนะแนว หรือส่งเสริมให้ได้รับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเพิ่มอยู่เสมอ และมีประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนในด้านงบประมาณก็ควร จะจัดสรรให้เหมาะสมกับโครงการแนะแนวต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น ซึ่งถ้าผู้บริหาร โรงเรียนมีลักษณะดังกล่าวข้างต้นแล้ว น่าจะทำให้การจัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้สนใจได้

บริการต่าง ๆ ที่ควรจัดในการแนะแนวระดับมัธยมศึกษา

คณเพชร นิตยสาร (2521 : 16 - 20) ได้กล่าวถึงบริการแนะแนวที่สำคัญควรจัดในโรงเรียนว่าควรมี 5 บริการ คือ

1. บริการสำรวจข้อมูลรายบุคคล (Individual Inventory Service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อสำรวจข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลที่มาใช้บริการแนะแนว
2. บริการสนเทศ (Information Service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อที่จะมุ่งให้ผู้บริการแนะแนวทั้งหลายได้รับข้อสนเทศ ซึ่งก็คือ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข่าวสารรายละเอียดต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของบุคคลเหล่านั้น
3. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาต่าง ๆ ให้ได้สามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรคในชีวิตได้ ซึ่งการให้บริการให้คำปรึกษานี้ เป็นบริการที่สำคัญมาก และเป็นหัวใจของการแนะแนว
4. บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) เป็นการบริการที่จะช่วยให้บุคคลแต่ละคนได้มีโอกาสพิจารณาตนเองให้อยู่ในสภาพการณ์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา อย่างเหมาะสม
5. บริการติดตามผล (Follow-Up Service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือบุคคลหลังจากที่ได้รับบริการแนะแนวไปแล้ว และติดตามผลของงานของงานแนะแนวที่ได้ทำไปแล้ว

บุหงา วชิรศักดิ์มงคล (ม.ป.ป. : 22 - 23) ก็ได้กล่าวถึงบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการว่า ควรจัดตั้งต่อไปนี้

1. บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) เป็นบริการที่จะรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจยอมรับความช่วยเหลือเป็นอย่างดี อันจะทำให้ขอบข่ายความช่วยเหลือถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับการรวบรวมรายละเอียดของนักเรียนนั้น ก็จะใช้เครื่องมือและเทคนิคทางการแนะแนวหลายประการประกอบกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ เป็นต้น
2. บริการสนเทศ (Information Service) เป็นบริการที่จะให้ข่าวสารด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคม การให้ขอมสนเทศนั้นจะต้องพิจารณาเลือกข้อมูลที่มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ และทันสมัย เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจถึงสภาวะแวดล้อมของตนเป็นอย่างดี จนกระทั่งสามารถตัดสินใจเลือกทางที่ที่ดีที่สุดสำหรับเขาได้ ส่วนวิธีการเสนอขอมเทศมีหลายวิธี เช่น การปฐมนิเทศ การอภิปราย การจัดนิทรรศการ เป็นต้น
3. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) บริการนี้ถือเป็นหัวใจของการแนะแนว เพราะเป็นบริการที่จะช่วยเหลือผู้มีปัญหาให้สามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรคของชีวิตได้ การให้คำปรึกษานี้ จะมีลักษณะและทฤษฎีเป็นแนวการปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทฤษฎี แต่ละทฤษฎีจะแตกต่างกันในเรื่องความเชื่อ หลักการ ตลอดจนถึงกลวิธีการใช้ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาโดยตรง และมีศิลปะในการนำทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ตามความจำเป็น ตามลักษณะปัญหาและธรรมชาติของผู้มีปัญหา
4. บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) บริการนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้อยู่ในตำแหน่งทางการเรียน กิจกรรม หรือการอาชีพที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด นั่นก็คือ บุคคลจะต้องได้สำรวจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาหาสถานการณที่ที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด บริการจัดวางตัวนี้จัดขึ้นตามความเชื่อที่ว่า บุคคลจะมีความสุขเมื่อเขาได้อยู่ในสภาวะการณที่ที่เหมาะสมกับตัวเขา
5. บริการติดตามผล (Follow-Up Service) จุดมุ่งหมายของบริการนี้เพื่อคุณผลการให้บริการแนะแนวนักเรียนว่าได้ผลเป็นประการใด ซึ่งอาจจะติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มก็ได้ อาจพิจารณาไต่ห้วงความสามารถในการนำตนเองหลังจากรับบริการแนะแนว หัตถ์ศนคิของนักเรียนที่

มีทอบริการแนะแนว และการประเมินผลงานของบริการแนะแนว นอกจากนี้บริการติดตามผลยังรวมไปถึง การช่วยเหลือผู้เคยรับบริการแนะแนวเพิ่มเติมตามความต้องการของเขาด้วย

ประสาร ทิพย์ชารา (ม.ป.ป. : 18 - 19) กล่าวว่า บริการแนะแนวในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนย่อมมีโครงการแนะแนวแตกต่างกันไปตามความต้องการ และตามสภาพความพร้อมของโรงเรียนด้วย เพราะโรงเรียนย่อมมีปัญหาแตกต่างกัน แต่บริการแนะแนวที่โรงเรียนควรจัดขึ้น มีหลายบริการ โดยทั่ว ๆ ไป ดังต่อไปนี้ คือ

1. บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) เป็นบริการที่จะต้องใช้เทคนิคทางการแนะแนวหลายประการ เพื่อรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กเก็บไว้สำหรับในครู อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ครูจัดนักเรียนแต่ละคนได้คะแนน จะได้จัดบริการแนะแนวให้แก่เด็กได้เหมาะสมและถูกต้องยิ่งขึ้น และสำหรับข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กทางโรงเรียนจะเก็บไว้ในระเบียบสะสม (Cumulative Record) ของนักเรียนแต่ละคน
2. บริการสนเทศ (Information Service) คือการจัดบริการให้ความรู้หรือข่าวสารต่าง ๆ แก่นักเรียน ซึ่งจะรวมทั้งการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพ และข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสังคม โดยโรงเรียนอาจจะรวบรวมความรู้ข่าวสารต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ในห้องสมุดหรือในห้องแนะแนว เพื่อให้เด็กได้ศึกษารายละเอียดได้อย่างทั่วถึง
3. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) คือบริการที่ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาหรือมีความต้องการต่าง ๆ ในบรรดาสุนัขที่เขาปรารถนาเป็นรายบุคคล เป็นบริการที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ ของโครงการแนะแนว เพราะก่อนที่จะจัดบริการให้คำปรึกษาได้จะต้องมีความพร้อมหลายประการ
4. บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) หมายถึง บริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถ อาจจัดในแบบการหางานให้เด็กทำในตอนเย็น หลังเลิกเรียน หรือในตอนหยุดภาคเรียนเพื่อให้มีรายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ช่วยเสริมธุรกิจได้ นอกจากนี้บริการนี้ยังหมายรวมถึงการช่วยให้นักเรียนได้รับการศึกษาในสถานที่ที่สูงขึ้นด้วย
5. บริการติดตามผล (Follow-Up Service) หมายถึง บริการที่ติดตามนักเรียนที่ได้รับบริการแนะแนวไปแล้ว หรือติดตามนักเรียนที่จบจากโรงเรียนไปแล้ว และนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน หรือติดตามการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนที่ได้จัดทำไปแล้วว่าได้ผลเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไข เรื่องใดอีกบ้าง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนแต่ละโรงเรียน จะมีการจัดโครงการแนะแนวที่แตกต่างกันไปตามความต้องการ และตามสภาพของแต่ละโรงเรียน แต่โดยทั่วไปแล้วการจัดบริการแนะแนวมีการจัด 5 บริการ คือบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล บริการสนทนา บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล โดยแต่ละบริการ มีกระบวนการและวิธีการจัดที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าสามารถจัดบริการต่าง ๆ ดังกล่าวได้เป็นขั้นตอนและ สอดคล้องกันทั้ง 5 บริการแล้ว น่าจะสามารถทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในตนเอง สามารถ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองไปจนสุดความสามารถที่นักเรียนมีอยู่ได้อย่างเหมาะสม

บทบาทและหน้าที่ของครูแนะแนว

สถิติ วงศ์สวรรค์ (2523 : 512 - 513) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูแนะแนวในการจัด บริการแนะแนวในโรงเรียน ซึ่งสรุปได้ดังนี้คือ

1. เป็นผู้นำในการจัดบริการแนะแนวให้นักเรียน เป็นผู้นำในการจัดบริการสำรวจนักเรียน เป็นรายบุคคล บริการสนทนา บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล
2. ประสานงานและมีบทบาทร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน เช่น วางแผนร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน การจัดโครงการแนะแนว ตลอดจนการประเมินผลของบริการแนะแนวมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การแนะแนวแก่บุคลากรในโรงเรียน สำรวจความต้องการ ของนักเรียน เสนอขอขออนุมัติ เสนอของงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ และอัตรากำลัง
3. ประสานงานและมีบทบาทร่วมกับครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน ซึ่งเพิ่มความเข้าใจ ให้ขอสนทนา ส่งเสริมทัศนคติที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขอบข่าย คุณสมบัติของการแนะแนว พยายาม ทำให้ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนทราบถึงภาระหน้าที่ และบทบาทของคนที่ควรมีต่อการแนะแนวใน โรงเรียน ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนเชิญชวนให้บุคลากรในโรงเรียนสนใจและใช้บริการแนะแนว
4. หน้าที่และบทบาทต่อผู้ปกครองนักเรียน สร้างความเข้าใจอันดีแก่ผู้ปกครอง ถึงบริการ แนะแนวของโรงเรียน เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่บริการ คุณสมบัติ จุดประสงค์ ลักษณะ ขอบข่าย แล้วเชิญชวนและให้โอกาสมาให้ความร่วมมือ หรือใช้บริการ เช่น มาร่วมประชุม ร่วมกิจกรรมงานอาชีพ ปัจจุบันเทศ แจงให้ผู้ปกครองทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน เช่น ความถนัด พัฒนาการ ความสนใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ให้ทราบโอกาสศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ ลักษณะวิชาอาชีพ บุคลิกและ

คุณสมบัติที่เหมาะสม สำหรับแขนงนั้น ๆ แจงใหญ่ปกครองทราบถึงความต้องการ ของตลาดแรงงาน
บุคคลิกและคุณสมบัติที่เหมาะสม สำหรับแขนงนั้น ๆ แจงใหญ่ปกครองทราบถึงความต้องการ ของ
ตลาดแรงงาน

5. ติดต่อขอความร่วมมือจากสถาบันและบุคคลในชุมชน เชิญมาเป็นวิทยากร ขอชมสถานที่
เพื่อการศึกษา ขอทุนช่วยนักเรียนยากจน ส่งนักเรียนไปใหญ่เชี่ยวชาญโดยเฉพาะเป็นผู้ช่วยเหลือ
เช่น นักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์ นักกฎหมาย สถานบำนาญศึกษาศึกษาเสพทศให้โทษ

6. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานแนะแนวทางวิทยุ เอกสารแนะแนว บทความจักษุวิทยุ การ
โดยร่วมมือกับสมาคมและชมรมการแนะแนว

7. วิจัยและประเมินผลงานแนะแนว เพื่อปรับปรุงแก้ไขนำมาใช้และเผยแพร่ สำหรับครีคเบอร์
(Kriedberg. 1972 : 1) ก็กล่าวถึงบทบาทของครูแนะแนวว่า โดยทั่วไปแล้วการทำงานของ
ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาถูกกำหนดโดยความต้องการและแรงกดดันจากหลายสิ่งหลายอย่าง
คือจากการรับรู้ของครูแนะแนวในสิ่งที่ที่ควรปฏิบัติ อันได้มาจากการศึกษา การฝึกอบรมจากสถาบัน
การศึกษา จากผู้บริหารซึ่งจะแนะวิถีทางที่เขาควรปฏิบัติและจากความคาดหวังของทั้งครูและนักเรียน
ในโรงเรียน

กิตติศักดิ์ ศรีตา (2530 : 27) ก็กล่าวสรุปถึงบทบาทหน้าที่และคุณลักษณะของครูแนะแนว
โดยรวมมาจากหนังสือ ที่ ศษ.0808/5646 ลงวันที่ 17 เมษายน 2530 ของกรมสามัญศึกษา ที่มีถึง
ผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดกรมสามัญว่า บทบาทหน้าที่และคุณลักษณะของครูแนะแนวควรมีดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะครูแนะแนวควร เป็นครูที่ได้ศึกษาแล้วเรียนทางการแนะแนวโดยเฉพาะไม่ต่ำกว่า
ระดับปริญญาตรี เหมาะสมที่จะเป็นนักแนะแนวควย เช่น เขาใจและสนใจสภาพของนักเรียนวัยรุ่น
ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความคิดริเริ่ม มีวิสัยภาวะ รักษาความลับ เป็นต้น ฯลฯ

2. ทำหน้าที่ครูแนะแนวครบทุกประการ โดยการจัดการบริการหลักให้ครบทั้ง 5 บริการ อันได้แก่
การจัดวางตัวบุคคลและการติดตามผล นอกจากนี้ยังมีโครงการ มีแผนการทำงานข้อมูลลอคปี

3. ทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากบริการในท้องแนะแนวและในคาบแนะแนว
1 คาบ ต่อสัปดาห์

4. ศึกษารายละเอียดข้อมูลในระเบียบสะสม มุ่งเน้นนักเรียนที่มีปัญหา เช่น ครอบครัวแตกแยก การเรียนตกต่ำ การทำงานร่วมกับเพื่อนมีปัญหา ฯลฯ เพื่อศึกษามหาช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด โดยทำการศึกษายเป็นรายบุคคล (Case Study) และรายงานความผิดปกติในรายที่เป็นปัญหาต่อผู้บริหารโรงเรียนทุกระดับ
5. ร่วมมือกับฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษา เช่น การเยี่ยมบ้าน การประชุม หารือช่วยนักเรียนในทุกกรณี
6. ร่วมมือกับฝ่ายกิจกรรม จัดกิจกรรมสนองการพัฒนาวัยรุ่น เพื่อป้องกันการประพฤตินิสัยของนักเรียน
7. ให้ข้อมูลที่จำเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายเอกสารที่โรงเรียนผลิตส่งผู้ปกครอง
8. ประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิในสถานต่าง ๆ เพื่อนำแนวทางที่ดีของมาพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของครูแนะแนวในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนโดยทั่วไปนั้น ครูแนะแนวควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ควรมีความสามารถในการประสานงานและร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนในการทำงานต่าง ๆ สามารถวางแผนร่วมกับผู้บริหารโรงเรียนในการจัดโครงการแนะแนวสามารถประชาสัมพันธ์งานแนะแนวอยู่เสมอ ๆ ว่าจะมีฝ่ายแนะแนวกำลังจัดทำอะไรอยู่บ้าง มีการให้ขอเสนอเทศาภิบาลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเหตุการณ์กับนักเรียน ผู้สนใจ รวมทั้งมีความสามารถในการติดต่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเชิญเป็นวิทยากร หรือความรู้ใหม่ ๆ มาเผยแพร่ และจัดหาทุนการศึกษา ทั้งนี้ ถ้าครูแนะแนวสามารถทำหน้าที่ในการจัดบริการแนะแนวได้อย่างครบถ้วนแล้ว งานแนะแนวของโรงเรียนก็จะเจริญก้าวหน้า และนักเรียนก็จะได้รับประโยชน์จากบริการแนะแนวที่จัดให้

คุณสมบัติของครูแนะแนว

กองการเผยแพร่การศึกษา (2525 : 11 - 12) ได้สรุปถึงคุณสมบัติของครูแนะแนวตามที่คุรุสภาได้กำหนดไว้ มีดังนี้คือ

1. สนใจเรื่องของการแนะแนว
2. สนใจความทุกข์สุขของนักเรียน เป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน
3. เข้าใจเรื่องการ เรียนการสอน และทำการสอนโดยอัตโนมัติแล้ว
4. สามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
5. มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตมาแล้วพอสมควร
6. มีความรู้ เกี่ยวกับภาวะ เศรษฐกิจและสังคม ทันต่อเหตุการณ์เสมอ
7. ทรงไว้ซึ่งคุณธรรม เช่น ยุติธรรม ซื่อสัตย์ มีความจริงใจ รักษาความลับ และวางใจได้
8. มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธาของผู้ที่มาติดต่อด้วย
9. มีศรัทธาในการพูด การฟัง อันจะทำให้การแนะแนวบรรลุตามจุดมุ่งหมาย
10. เป็นผู้นำที่ดี มีไหวพริบ

X สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 : 47 - 48) ได้สรุปหลักเกณฑ์ในการประเมินคุณสมบัติครูแนะแนว ที่สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย ได้เสนอไว้ 20 ข้อ คือ

1. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่
2. มีความขยันขันแข็ง อุทิศตนในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. การอุทิศเวลาในงานและส่วรวม
4. การเห็นคุณค่าของงานและความศรัทธาในการทำงาน
5. การให้บริการ ด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลประโยชน์ใด ๆ ตอบแทน
6. การปรับตนเข้ากับคนได้ทุกประเภท
7. ความคล่องตัวในการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ
8. การวางตัวให้เหมาะสมและการรู้จักกาลเทศะ
9. ความสามารถสื่อสารให้ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน
10. ความใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
11. ความใจเย็น สุขุมรอบคอบ ไม่อ่อนไหวง่าย
12. ความมีน้ำใจ เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
13. การรับฟังปัญหาทุกฝ่ายด้วยใจเป็นธรรม
14. การพิจารณาใคร่ครวญสถานการณ์อย่างมีเหตุผล

15. การรักษาความลับของผู้รับบริการ
16. การรู้จักประหยัค รักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของส่วนรวม
17. ความมีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา
18. ความสนใจใฝ่หาความรู้ เพื่อพัฒนางานแนะแนว
19. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานแนะแนว
20. การให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

นอกจากคุณสมบัติทั้ง 20 ข้อแล้ว สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2530 : 1) ได้กำหนดจรรยาบรรณของครูแนะแนวไว้เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2524 ว่า ครูแนะแนวควรจะต้องมีจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

1. ต้องรักษาความลับและรักษาประโยชน์ของผู้มารับบริการ
2. ต้องมีศรัทธาทำงานช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ รับผิดชอบต่อนักเรียนอย่างเคร่งครัดและมี

วิจารณ์งานอันดี

3. ต้องให้บริการในขอบเขตความสามารถของตน ไม่หลอกลวงผู้มารับบริการ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
 4. ต้องประพฤติตนอยู่ในขอบข่ายศีลธรรมอันดีงาม เป็นผู้ทรงคุณธรรม มีเมตตากรุณาแก่ผู้มารับบริการ
 5. ต้องยึดมั่นในหลักวิชาชีพ เคารพสิทธิของผู้มารับบริการ และไม่มีอคติในการให้บริการ
- จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนวนั้น ที่สำคัญ ๆ มีมากมายหลายประการ แต่คุณสมบัติที่ควรจะต้องมีอย่างยิ่งคือ มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของผู้มาติดต่อควย เป็นผู้นำและผู้ฟังที่ดี มีความรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อหน้าที่ สามารถรักษาความลับได้เป็นอย่างดี มีความคล่องตัวในการประสานงานกับบุคคลอื่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจใฝ่หาความรู้ เพื่อพัฒนางานแนะแนว มีความศรัทธาในงานแนะแนว ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งคุณสมบัติทั้งกล่าวมานั้นครูแนะแนวจะต้องมีหรือควรพยายามสร้างขึ้นให้ได้ในบุคคลที่จะมาเป็นครูแนะแนว เพราะงานแนะแนวเป็นงานที่จะต้องให้บริการและติดต่อกับผู้นอญอยู่เสมอ

ทัศนคติของงานแนะแนว

ความหมายของคำว่า ทัศนคติ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

เคโซ สวานานท์ (2512 : 23) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นลักษณะของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นเสมือนองค์ประกอบที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

ประกาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ เหม ทองชัย (2523 : 41 - 42) ที่กล่าวว่า ทัศนคติหมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล ทัศนคติไม่อาจวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ทัศนคติมีระดับความมากน้อยและมีทิศทาง ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติเชิงนิมมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ขอมรับ สนับสนุน ปฏิเสธด้วยความเต็มใจ
2. ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติเชิงนิมมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม
3. ทัศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ (2520 : 38) ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการ เรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลได้แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งทัศนคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ชัยยงค์ ชามรัตน (2523 : 11 - 12) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกอันเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ เป็นส่วนที่พร้อม

จะมีปฏิกริยาตอบบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของทัศนคติ ได้ดังนี้

1. เป็นสภาพของจิตใจและประสาทซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ทางพฤติกรรม
 2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น
 3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ เป็นกลุ่ม และจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือเมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และมีพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคตินั้น
 4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติ
 5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งใดอย่างใดนั้น จะขึ้นอยู่กับทัศนคติเป็นสำคัญ
 6. เป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลแต่ละบุคคลก็ได้รับความรู้และผ่านการเรียนมามาก อย่างไรก็ตามทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นเนื่องจากมาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
- เครทซ์และครัทฟิลด์ (Kretek and Crutchfield. 1984 : 152) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพจิตใจ อารมณ์ การยอมรับ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล และสอดคล้องกับไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2) ที่ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ประเมินจากความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเรา หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในทิศทางที่ประเมินไว้

เทอร์สโตน (Thurstone. 1949 : 39) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในค่านิยมและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นที่ทราบว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เคนดเลอร์ (Kendler. 1974 : 671) ซึ่งกล่าวว่า ทัศนคติคือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของทัศนคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะที่พอใจ เรียกว่า ทัศนคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า ทัศนคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า ทักษคติ เป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ซึ่งคนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ ทักษคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ขอมหรือเห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่า ทักษคติเชิงบวกหรือเชิงนิมมาน (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่งคือ การแสดงออกที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่าย ชิงชัง ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทักษคติเชิงลบ หรือเชิงนิเสธ (Negative Attitude)

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 214) กล่าวว่า ทักษคติคือพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือภาวะการณในการเข้าหาหรือออกห่างเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อไป ในลักษณะอย่างเต็มเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นซ้ำอีก

โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) กล่าวว่า ทักษคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาน (Hann. 1962 : 161 - 162) ที่กล่าวว่า ทักษคติเป็นแรงจูงใจที่บุคคลจะกระทำความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งและมีพื้นฐานมาจากความเชื่อ เช่น เชื่อว่าสิ่งใดถูกก็จะเกิดทักษคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

เอกสาร์คังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ทักษคติ หมายถึง สภาพของจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสถานการณ์หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยบุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงนิมมาน คือ ชอบ พื่อใจ เห็นด้วย สนิบสนุน หรือในเชิงนิเสธ คือ ไม่ชอบ ไม่พื่อใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนิบสนุน และทักษคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้

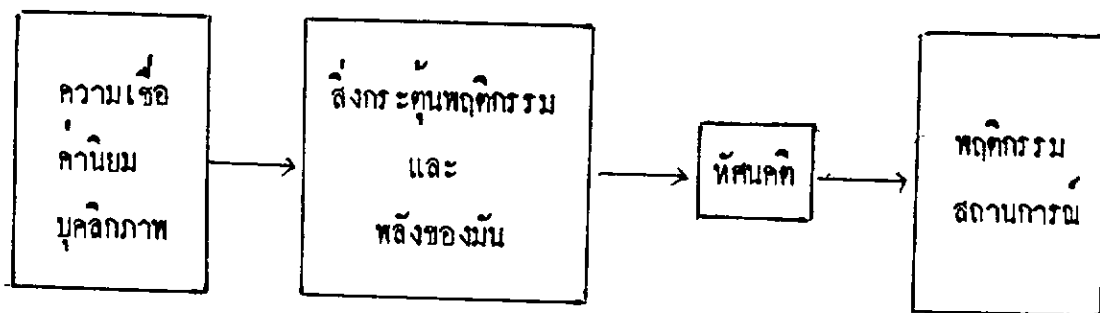
ลำดับขั้นตอนของทักษคติที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า

เชคคักกี โฆวาลินู (2516 : 16) ได้สรุปว่า ทักษคติของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้ามีลำดับขั้นตอนดังนี้คือ

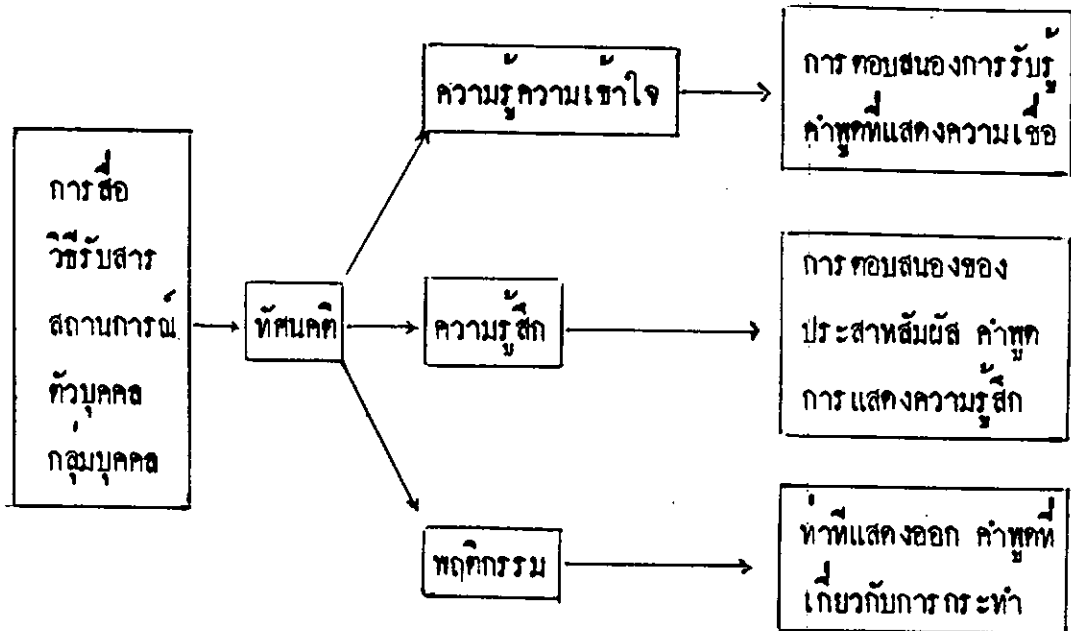
1. มีการรับรู้และเข้าใจกับสิ่งนั้น ๆ

2. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับและจักเรียงลำดับลักษณะการตอบสนองนั้น ๆ
3. จักสรรค่านิยมภายใต้เงื่อนไขข้อตกลงของสภาวะสิ่งเร้า
4. จักระเบียบค่านิยมเหล่านั้นให้อยู่ในระเบียบมโนภาพแห่งตน
5. จักนำค่านิยมเหล่านั้นมาสร้างเป็นปรัชญาชีวิต ซึ่งจะก่อเป็นรูปอุปนิสัย คือคุณลักษณะของแต่ละบุคคล และจะรวมตัวเป็นบุคลิกภาพซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น ๆ

ดร. ก. สีนสวัสดิ์ (2518 : 22) ได้กล่าวว่า ทักษะที่มีอิทธิพลมาจากลักษณะนิสัย คือ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ รวมกันกับสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นตัวบุคคล การกระทำ หรือวัสดุก็ได้ ดังภาพประกอบ

บ็องกร ซินกุลิกินวัจน์ (2520 : 4) ได้แสดงแบบแผนสังกัปของทัศนคติที่คัดแปลงมาจาก ไทแรนดิส (Triandis. 1971 : 2) ดังภาพประกอบ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ลำดับขั้นของทัศนคติที่แสดงออกต่อสิ่งเรานั้นมี 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ บุคคลต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความรู้สึก และแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งเรานั้น

งานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของงานแนะแนว

งานวิจัยในประเทศ

สมใจ พรหมศิริ (2511 : 62 - 65) ได้ศึกษาทัศนคติของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่งที่มีต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียน ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ครู อาจารย์ ส่วนมากมีความเข้าใจและสนใจในโครงการแนะแนวของโรงเรียนที่พอสมควร ผู้ที่ยังไม่สนใจมีอยู่เป็นจำนวนน้อย
2. ครู อาจารย์ ส่วนมากในโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสี่แห่งมีทัศนคติต่อการบริหารงานแนะแนวไปในทางที่ดี ครู อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในส่วนภูมิภาคมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารงานแนะแนวสูงกว่าครู อาจารย์ ของโรงเรียนในส่วนกลาง
3. แผนกแนะแนวของโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสี่แห่งจัดบริการต่าง ๆ พอเหมาะพอควรกับความจำเป็น และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

4. ครู อาจารย์ เห็นว่า การดำเนินงาน ของแผนกแนะแนวยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร และยังไม่อำนวยความสะดวกและประโยชน์แก่นักเรียนมากนัก

สาวิวรรณ เลาน์ทราเนท์ (2511 : 60) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 ที่มีต่อบริการแนะแนวของวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามที่เป็น มาตรฐานประมาณค่า กลุ่มตัวอย่าง 837 คน จากการศึกษาปรากฏว่า นิสิตรู้สึกว่าการแนะแนว ของวิทยาลัยจัดได้ค่อนข้างดีพอประมาณ นิสิตหญิงมีที่ 3 - 4 เห็นว่าบริการแนะแนวของวิทยาลัยจัดได้ไม่เพียงพอ ในด้านต่าง ๆ เช่น สถานที่ทำการแนะแนวไม่เหมาะสม คับแคบ เจ้าหน้าที่ทำการแนะแนวมีน้อยเกินไป การดำเนินงานของฝ่ายแนะแนวล่าช้า และรู้สึกว่าการให้เงินทุนช่วยเหลือที่เรียนดีแต่ยากจนยังให้ อย่างไม่ยุติธรรม และพบว่าทางบ้านบริการให้คำปรึกษานิสิตไม่กล้าขอรับคำปรึกษาทางวิชาการ

อนันต์ สุวรรณณี (2519 : 81) ได้ทำการศึกษาสภาพการ จัดบริการแนะแนวและบทบาท ของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูและ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ 3 แห่ง ครู 132 คน นักเรียน 327 คน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนะของครูและนักเรียนที่มีต่อสภาพการ จัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ดี" การให้บริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ปานกลาง" บริการที่ครูและนักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับ "ดี" ได้แก่ ความช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกวิชาเรียน การเลือกสายการเรียน การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการ เลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ การให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ บริการที่จัด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ การให้ครูออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน และติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

ปรีชา สมแก้ว (2519 : 79 - 84) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อ โครงการแนะแนวของผู้บริหารระดับโรงเรียนของครูแนะแนว และครูประจำวิชา กับสภาพบริการ แนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารระดับโรงเรียน ครูแนะแนว และครูประจำวิชาของโรงเรียนมัธยมบาลระดับมัธยมศึกษา 24 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 325 คน ผลการศึกษาพบว่า สภาพของบริการแนะแนว 5 บริการ ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็กอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ ในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียนปรากฏว่า ผู้บริหารระดับโรงเรียน ครูแนะแนว และครูประจำวิชา มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการแนะแนว และเห็นว่า โครงการแนะแนวมีความจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียน ควรให้ขยายบริการแนะแนว

ออกไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนอกจากนี้ควรมีครูแนะแนวที่มีวุฒิทางการแนะแนวหรือจิตวิทยาอย่างน้อย 1 คน มาทำหน้าที่แนะแนวโดยมีชั่วโมงสอนน้อย

ควรรคิก สุนทรสิงห์ (2527 : 142) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารโรงเรียน 210 คน ครูแนะแนว 210 คน ครูอื่น ๆ 210 คน รวม 630 คน ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดบริการแนะแนวพบว่า ตำแหน่งบริการการศึกษาในโรงเรียนเป็นรายบุคคลในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการจัดบริการแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก

งานวิจัยในต่างประเทศ

โวกาแมน (Wogaman. 1955 : 373 - 379) ได้วิเคราะห์การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 18 แห่ง ในรัฐโอไฮโอ ผลการศึกษาปรากฏว่า บริการแนะแนวเป็นงานสำคัญในแผนงานของโรงเรียน กำลังขยายและต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวมากขึ้น และต้องการให้บุคคลเหล่านี้ได้มีเวลาทำงานมากขึ้น ปัญหาใหญ่ในการแนะแนวคือ บุคลากร เสียหน้าที่ช่วยงานของเจ้าหน้าที่แนะแนว เวลาที่ครูจะทำงานเกี่ยวกับการแนะแนว การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะแนว และเงินอุดหนุนในการจัดโครงการแนะแนวมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแอกรี และมาร์ควิส (Acree and Marquis. 1957 : 279 - 281) ที่ได้ศึกษาทัศนคติและการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวของครูใหญ่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐเพนเนลเซีย ผลการศึกษาพบว่า ครูใหญ่มีความเห็นว่าบริการแนะแนวมีคุณค่ามากในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะฉะนั้น แต่ละโรงเรียนควรมีผู้แนะแนวเต็มเวลาที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีแล้วสัก 1 คน ควรเป็นผู้มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับงาน มีประสบการณ์ และเป็นคนที่มีความอดทนสูง ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวไม่สำเร็จก็เพราะว่าโรงเรียนไม่มีผู้แนะแนวเต็มเวลา

กอบสัน (Gobson. 1965 : 416 - 422) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากรัฐโอไฮโอ มิชิแกน เวสต์เวอร์จิเนีย และอินเดียนา ที่มีต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียน ผลการศึกษาปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่า โครงการแนะแนวในโรงเรียนมีส่วนช่วยโดยทรงต่อไปโปรแกรมการเรียนการสอนในโรงเรียน แผนกแนะแนวควรเป็นผู้ชี้แจงโครงการของบริการต่าง ๆ

ที่จัดทำให้ครูในโรงเรียนและชุมชนนอกโรงเรียนไคร้มีอยู่ นอกจากนี้ โครงการอบรมครูประจำการ เป็นโครงการที่สำคัญมากในการดำเนินงานแนะแนว

ร็อทเชฟเฟอร์ (Rottschafer. 1972 : 1448-A) ได้ศึกษาสภาพและขอบข่ายของ บริการแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของสมาคมคริสเตียนแห่งชาติ จำนวน 20 แห่ง ผลการศึกษาปรากฏว่า ครูใหญ่ทุกคนเห็นความจำเป็นของบริการแนะแนว และพยายามที่จะสนับสนุน โครงการนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีโรงเรียนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีผู้แนะแนวเต็มเวลา ส่วนสาเหตุที่ทำให้ โครงการแนะแนวในโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง เป็นเพราะขาดบุคลากรที่จะมา ดำเนินงาน กล่าวคือ โรงเรียนมีผู้แนะแนวเต็มเวลาน้อย การไม่มีการฝึกอบรมครูประจำการ และ ขาดการติดตามผลนักเรียนที่เรียนสำเร็จหรือออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ฮิกกินส์ (Higgins. 1975 : 7057-A) ที่ได้ศึกษาทัศนคติของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนระดับมัธยม ที่มีต่อ โครงการแนะแนวของโรงเรียนในรัฐโอไฮโอ ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าผู้แนะแนวได้ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักเรียนอย่าง เหมาะสม
2. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า ผู้แนะแนวควรให้เวลาร้อยละ 36 - 56 ของ แต่ละวันไปในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล
3. อาจารย์ใหญ่ให้ความเห็นว่า อัตราส่วนระหว่างผู้ให้คำปรึกษาต่อนักเรียนควรจะเป็น 1 : 320
4. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า การที่จะปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพ จะกระทำได้โดยการเพิ่มจำนวนผู้แนะแนว

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบริการแนะแนว โดยเห็นความสำคัญของโครงการต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวจัดทำขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของ บุคลากรคือ มาทำหน้าที่แนะแนวควรจะเป็นบุคคลที่มีวุฒิทางการแนะแนวหรือทางจิตวิทยา จำนวนครูแนะแนวต่อนักเรียนควรมีสัดส่วนที่เหมาะสม ครูแนะแนวควรมีจำนวนชั่วโมงในการสอนน้อย เพื่อจะได้มี เวลาที่จะทำงานทางบ้านแนะแนวได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการ จัดบริการ แนะแนว และปัญหาอุปสรรคบางประการ ของงานแนะแนว
ในประเทศไทย

ในส่วนองงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของครูช่วยงานแนะแนวนั้น ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการ ศึกษา หรือวิจัยไว้อย่างเด่นชัด จึงขออ้างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวทั่ว ๆ ไป และปัญหาอุปสรรค บางประการในการ จัดบริการแนะแนว ดังนี้

วิช กุมพมาศ (2513 : 71) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการ จัดบริการแนะแนวกิจกรรม เสริมหลักสูตร และสวัสดิการ ในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการ เงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา พ.ศ. 2508 จากการศึกษาพบว่า บุคลากรแนะแนวที่มีวุฒิและประสบการณ์ยังมีน้อยในการปฏิบัติงาน สำหรับการ จัดเกี่ยวกับบริการทั้ง 5 นั้น ปรากฏว่า บริการรวบรวมข้อมูลใหม่ เป็นอันสะดวยังมีน้อยและ ไม่กว้างขวางพอ และบริการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลยังไม่ได้จัด

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2516 : 25 - 26) ก็ได้สรุปปัญหาการ จัดบริการแนะแนว โดยรวบรวม จากการศึกษา ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารการศึกษาที่กองเผยแพร่การศึกษา จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2503 - 2515 ซึ่งปรากฏว่ามีปัญหาคือ ขาดงบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ และบุคลากรทาง การแนะแนวไม่ได้รับความร่วมมือจาก: ศึกษาธิการจังหวัด ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ครูไม่เห็นคุณค่าของ การแนะแนวและมีชั่วโมงสอนมากจนไม่มีเวลาทำงานแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลล สุรทองวารี (2519 : 69) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าในการ จัดบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ครูแนะแนว คณะครู และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 851 คน ผลงานวิจัย พบปัญหาคือ ครูแนะแนวในโรงเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ครูแนะแนวยังขาดความรู้ทางการแนะแนว โดยตรง และต้องทำหน้าที่สอนด้วยจึงทำให้ทำงานแนะแนวได้ไม่เต็มที่ สาเหตุสถานที่ อุปกรณ์ทางการ การแนะแนว และคณะครู ผู้บริหาร ขาดความรู้ความเข้าใจในงานแนะแนว

๑) วารุณี ชนวนานิช (2524 : 53 - 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการ จัดบริการ แนะแนวของผู้อำนวยการอบรมวิชาการแนะแนว หลักสูตร 3 เดือน ที่ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ จัดขึ้น จากการศึกษาพบว่า การ จัดบริการแนะแนวคานทาง ๆ ผู้อำนวยการอบรมวิชาการแนะแนวที่มีวุฒิ ทางการศึกษาทางกันจะจัดได้แตกต่างกัน คือกลุ่มที่มีวุฒิตะดับปริญญาโท จะจัดบริการให้คำปรึกษาและ ศึกษามาประเมินผลได้มากกว่าทุกกลุ่ม แต่จะจัดบริการ จัดวางตัวโคนอยกว่าทุกกลุ่ม และกลุ่มผู้มีวุฒิทาง

การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะจัดบริการทุกด้านไ้มากกว่าทุกกลุ่ม สำหรับในด้านของประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานแนะแนว ผลปรากฏว่าประสบการณ์ทางกันจะจัดบริการแนะแนวไ้มากกว่ากันเพราะ ผู้มีประสบการณ์มากกว่าย่อมมีความเชื่อมั่น มีแนวความคิดไ้มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี ซึ่งจะจัดบริการไ้มากที่สุด ผู้มีประสบการณ์ 6 ปี จะจัดบริการทาง ๆ ไ้มากกว่าผู้มีประสบการณ์ 3 - 6 ปี ยกเว้นบริการสนเทศ และผู้มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี จะมีแบบแผนของการประเมิน กิจกรรมทั้ง 5 ด้านแตกต่างจากกลุ่มของผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 3 - 6 ปี และผู้ผ่านการอบรม ส่วนมากมีปัญหาเนื่องจากตัวเองมากที่สุด เช่น ไ้ม้เวลาในการจัดบริการ เพราะต้องรับผิดชอบใน หน้าที่อื่น ๆ เช่น เป็นผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ หรือรับผิดชอบหน้าที่อื่น ๆ ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร สถานศึกษาจะมอบหมาย วิชา และต่อมา ยายใจ แสงศักดิ์ (2525 : 50 - 92) ไ้ม้ทำการติดตามผล การอบรมคณะบุคลากรแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์แนะแนวการศึกษาแนะอาชีพ ซึ่งพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่ไ้ม้ไม่สามารถปฏิบัติงานแนะแนวไ้ม้ได้ นั้น คือ ผู้ขาดการอบรมมีงานประจำ มาก ไ้ม้เวลามาช่วยไ้ม้เต็มที่ และต้องการความช่วยเหลือจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยเรียงตามลำดับไ้ม้ดังนี้

1. ความต้องการด้านไ้ม้ความสนับสนุนด้านงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนวใน โรงเรียน
2. ความต้องการด้านคู่มือครูแนะแนว
3. ความต้องการด้านกระสุนไ้ม้ผู้บริหาร เห็นความสำคัญและสนับสนุนงานแนะแนวใน โรงเรียน
4. ความต้องการด้านไ้ม้ความสนับสนุนตำแหน่งครูแนะแนวในโรงเรียนไ้ม้มากกว่านี้ สำหรับปัญหาที่ไ้ม้เกิดขึ้นในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ไ้ม้แก่ การขาดบุคลากรในการจัดบริการ ผู้บริหารไ้ม้สนับสนุนงานแนะแนวเท่าที่ควร ครูแนะแนวไ้ม้เวลาในการจัดบริการแนะแนวไ้ม้เต็มที่ ขาดแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ไ้ม้เป็นประโยชน์ในการแนะแนว ครูแนะแนวไ้ม้ความรู้ด้านการแนะแนว ซึ่ง ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้งานแนะแนวไ้ม้บรรลุเป้าหมาย

สำหรับในเรื่องของการสอนกิจกรรมแนะแนว ไ้ม้มีผู้ศึกษาและวิจัยไ้ม้เพียงเล็กน้อย ดังนี้ สมพร นาคนาคนทร์ (2525 : 62) ไ้ม้ทำการศึกษาปัญหาในการสอนกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 โดยศึกษาจากครูแนะแนว 125 คน ในเขตการศึกษา 7 ผลการวิจัย

พบว่า จำนวนครูแนะแนวไม่เพียงพอ หากอุปกรณ์การสอนยากเพราะเนื้อหาเป็นแบบนามธรรม ไม่มี
 หองจัดกิจกรรมแนะแนวโดยเฉพาะ หากอุปกรณ์สอน หากที่พึ่งทางวิชาการจากศึกษานิเทศก์ ส่วน
 ความต้องการของครูแนะแนว พบว่าต้องการ ขอมูลด้านศึกษาต่อและอาชีพที่เป็นปัจจุบัน ต้องการ สื่อ
 กิจกรรมกลุ่มที่แปลกใหม่ ต้องการให้มีการอบรมวิธีการสอนกิจกรรมแนะแนว ต้องการ ขาวสารจาก
 ศูนย์แนะแนวฯ และต้องการ คู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วสิริทัศน์ สิทธิกาณธ (2526 :
 137 - 138) ที่ได้ทำการประเมินผลการใช้คู่มือจัดกิจกรรมแนะแนวที่มัธยมศึกษาตอนปลายของ
 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 8 ซึ่งพบว่า มีครูแนะแนวที่ไม่ใช้คู่มือ จำนวน
 39 คน เหตุผลที่ไม่ใช้คู่มือเพราะไม่มีคู่มือ ไม่ทราบว่ามีคู่มือ ครูที่ไม่ใช้คู่มือมากที่สุดเป็นครูแนะแนว
 ที่เคยเรียนมาและเป็นครูที่ไม่มีความรู้แนะแนวซึ่งทำหน้าที่ระหว่าง 1 - 3 ปี สำหรับปัญหาของการใช้
 คู่มือการสอนกิจกรรมแนะแนวของครูคือ หากวัสดุอุปกรณ์ตามที่คู่มือระบุไว้

ต่อมา ภาวระดี พันธุ (2529 : 246) ได้ศึกษาปัญหาการ จัดบริการแนะแนวในระดับมัธยม
 ศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 8 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการสอนกิจกรรมแนะแนว พบว่า
 ครูแนะแนวประสบกับปัญหาที่สำคัญคือ นักเรียนขาดความสนใจในการ เรียนวิชานี้ เนื่องจากไม่มีคะแนนให้
 ครูแนะแนวไม่ได้ทำแผนการสอน และไม่รับผิดชอบชั่วโมงของตน

งานวิจัยในต่างประเทศ

อลแลน (Allen. 1954 : 15 - 21) ได้ทำการวิเคราะห์การ จัดโครงการแนะแนว
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลางของรัฐอินเดียนา 3 แห่ง เพื่อศึกษาการ จัดบริการ การบริหารงาน
 และวิธีการประเมินผลงานแนะแนว เพื่อหาทางปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียนใหม่ประสิทธิภาพ
 ยิ่งขึ้น ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า โรงเรียนส่วนมากจัดปฐมนิเทศ ตรวจสอบสุขภาพ แนะแนวการศึกษาและ
 อาชีพ ปักมารยาททางสังคม สำหรับการ จัดบริการแนะแนวยังมีน้อยมาก และการแนะแนวทางเพศ
 และสุขภาพจิต ตลอดจนการ สันนิบาการ โรงเรียนส่วนมากยังไม่จัด และใหม่เดียวกัน แม็คกลาสสัน
 (McGlason. 1954 : 113 - 119) ก็ได้ทำการวิเคราะห์การ จัดบริการแนะแนวในจูเนียร์
 ไฮสกูล 24 แห่ง ในมลรัฐอินเดียนา โดยการ สัมภาษณ์นักเรียน และคณะครูที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว
 ผลปรากฏว่า แต่ละโรงเรียนตระหนักว่า การแนะแนวเป็นงานสำคัญยิ่งโครงการหนึ่งของโรงเรียน
 นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปัญหาครูแนะแนวก็คือไม่มีเวลาทำงานอย่างเต็มที่ ครูส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจ

ในโครงการแนะแนว และโคโทเสนอแนะว่าควรที่จะสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง และควรจะมีการอบรมครูประจำการให้เข้าใจงานแนะแนวและให้รู้จักประเมินผลงานแนะแนว

ชิกลีย์ (Shigley. 1959 : 273 - 281) ได้ทำการประเมินผลบริการแนะแนวที่วิทยาลัยมาเรียน โดยวิธีการสัมภาษณ์จากคณะครูทั้งหมด และสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในชั้นต่าง ๆ ของวิทยาลัย รวมกลุ่มประชากรที่ให้ทำการศึกษาเป็นครู จำนวน 27 คน นักเรียนจำนวน 95 คน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า บริการต่าง ๆ ของโครงการแนะแนวยังจัดไม่เพียงพอ ขาดการประสานงานกันระหว่างนักเรียนและครู ครูและนักเรียนไม่มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ครูที่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการแนะแนวแล้วยังปรารถนาที่จะปรับปรุงบริการต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ครูที่มีส่วนร่วมในการปรับปรุงโครงการแนะแนวจะมีความพอใจในโครงการนี้มากที่สุด

จอร์เจียค (Georgiades. 1966 : 628) ได้ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคและความต้องการในการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในไซปรัส โดยสัมภาษณ์จากคณะครูในโรงเรียนพบว่า อาจารย์ใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียน จะเป็นตัวจักรสำคัญต่อการสนับสนุน และประสานงานระหว่างครูกับเจ้าหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนให้ความร่วมมือกับปฏิบัติงานแนะแนวให้โดยลัด และยังคง (Young. 1969 : 1409) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในบริติช โคลัมเบีย จากครูใหญ่ จำนวน 63 คน พบว่า การขยายงานบริการแนะแนวในโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะสมบูรณ์หรือไม่ ขึ้นอยู่กับบทบาทของส่วนการศึกษาของรัฐที่มีต่อโครงการแนะแนวและความแตกต่างของโครงการแนะแนว ขึ้นอยู่กับการมีบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะหรือไม่

คอคเครน (Cochrane. 1974 : 1973 - 1974) ได้ศึกษาถึงการจัดระบบการบริหารงานแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาของวิทยาลัยชุมชน รัฐอินเดียนา ผลการศึกษาพบว่าสองในสามของวิทยาลัยชุมชนทั้งหมดได้จัดบริการต่าง ๆ คือ ปรุมนิเทศ ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสำรวจอาชีพ บริการทดสอบจิตวางตัวนักเรียน และส่งนักเรียนไปหาจิตแพทย์ นอกจากนี้ยังพบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของวิทยาลัยชุมชนจัดควคววิชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียนและให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง

จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพการจักรบริการแนะแนว รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับงานแนะแนวดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า แนวทางการแนะแนวจะเริ่มต้นในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 แล้วก็ตาม แต่งานแนะแนวก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างดี ยังมีปัญหาและอุปสรรคของงานแนะแนวอีกมากมาย ได้แก่ ปัญหาบุคลากร ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนกิจกรรมแนะแนว 1 คาบ ปัญหาการขาดวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง ซึ่งในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาของไทยในระดับมัธยมศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรใหม่ สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตร เปลี่ยนเมื่อ พ.ศ. 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตร เปลี่ยนเมื่อ พ.ศ. 2524 ทำให้การแนะแนวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือแนะแนวทางนักเรียนที่กำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นให้สามารถเข้าใจตนเอง ซึ่งถ้าหากครูช่วยงานแนะแนว มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของงานแนะแนวน้อย ก็น่าจะมีปัญหาในการปฏิบัติงานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร เป็นครูช่วยงานแนะแนว โดยเป็นครูที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาสามัญหรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร โรงเรียนให้มาช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนทั้งสิ้น 435 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูช่วยงานแนะแนว โดยเป็นครูที่ได้รับการแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาสามัญหรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร โรงเรียนให้มาช่วยงานแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) จำนวน 219 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

1. แบ่งเขตการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็น 3 เขต คือ เขตการศึกษา 9 (ประชากร 108 คน) เขตการศึกษา 10 (ประชากร 165 คน) และเขตการศึกษา 11 (ประชากร 162 คน)
2. แบ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาในแต่ละเขตออกเป็น 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ (ประชากร 109 คน) โรงเรียนขนาดกลาง (ประชากร 137 คน) และโรงเรียนขนาดเล็ก (ประชากร 198 คน)

3. ในแต่ละเขตของการศึกษา กลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายในแต่ละขนาดของโรงเรียน
ทั้ง 3 ขนาด โดยใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 2 : 1 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการศึกษา	ขนาดของโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
9	ใหญ่	30	15
	กลาง	26	13
	เล็ก	52	26
	รวม	108	54
10	ใหญ่	37	19
	กลาง	54	27
	เล็ก	74	37
	รวม	165	83
11	ใหญ่	42	21
	กลาง	57	29
	เล็ก	63	32
	รวม	162	82
รวม		435	219

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมาช่วยงานแนะแนว ผู้วิจัยสำรวจจำนวนทั้งสิ้น 92 คน ซึ่งน้อยเกินไป จึงไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

คือ แบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาจาก เอกสาร ทฤษฎี งานวิจัยต่าง ๆ และปรับปรุงจากแบบสอบถามของ วาภูมิ ชนวรานิช (2524) ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศวรศักดิ์ สุวรรณสิงห์ (2527) ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และว่าที่ ร.ท. เรืองฤทธิ์ มาตุลกุล (2530) วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามส่วนตัวเกี่ยวกับ ระยะเวลาการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว ความรู้ในด้านกรแนะแนว ขนาดของโรงเรียน และวิิษาที่มาช่วยงานแนะแนว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่องานแนะแนว โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด จำนวน 12 ข้อ ด้านความรู้สึก จำนวน 13 ข้อ และด้านพฤติกรรม จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประมาณความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวที่เกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ จำนวน 25 ข้อ ได้แก่

บริการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลทั้งต่อ 1 - 5

บริการสนเทศ ทั้งต่อ 6 - 10

บริการให้คำปรึกษา ทั้งต่อ 11 - 15

บริการจัดวางตัวบุคคล ทั้งต่อ 16 - 20

บริการติดตามผล ตั้งแต่ 21 - 25

และปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว ทั้งต่อ 1 - 11

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร. कमเพชร นิตรสุภกุล อาจารย์พรพนพิศ วาณิชย์ถาวร และอาจารย์ เกื้อกูล หาสีหิ เป็นผู้ตรวจสอบข้อความ แล้วผู้วิจัยจึงนำมาเสนอประธานเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 40 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคนแล้วจึงเรียงคะแนนจากสูงไปหาค่า โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t -test แบบสอบถามทัศนคติต่องานแนะแนวด้านความคิด ได้ข้อสอบถามที่ใช้ได้ 12 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 1.89 ถึง 5.66 ด้านความรู้สึกได้ข้อสอบถามที่ใช้ได้ 13 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.28 ถึง 6.00 ด้านพฤติกรรม ได้ข้อสอบถามที่ใช้ได้ 13 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 1.75 ถึง 5.78 แบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ ได้ข้อสอบถามที่ใช้ได้ 25 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.28 ถึง 7.60 และแบบสอบถามปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว ได้ข้อสอบถามที่ใช้ได้ 11 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.42 ถึง 9.43

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ในข้อ 2 มาวิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนแบค (Cronbach) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 219 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งนี้คือ แบบสอบถามทัศนคติต่องานแนะแนวทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น = .86 แยกเป็นด้านความคิดได้ค่าความเชื่อมั่น = .64 ด้านความรู้สึกได้ค่าความเชื่อมั่น = .75 และด้านพฤติกรรมได้ค่าความเชื่อมั่น = .79 แบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .87 แยกเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว 5 บริการ ได้ค่าความเชื่อมั่น = .81 และปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนวได้ค่าความเชื่อมั่น = .83

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ทำในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับทางการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว ความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียน และวิธีการที่มาช่วยงานแนะแนว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่องานแนะแนว แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด จำนวน 12 ข้อ ด้านความรู้สึก จำนวน 13 ข้อ และด้านพฤติกรรมจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ประมาณความรู้สึก เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว ที่เกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ ได้แก่

บริการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ตั้งแต่ข้อ 1 - 25

บริการสนเทศ ตั้งแต่ข้อ 6 - 10

บริการให้คำปรึกษา ตั้งแต่ ข้อ 11 - 15

บริการจัดวางตัวบุคคล ตั้งแต่ ข้อ 16 - 20

บริการติดตามผล ตั้งแต่ ข้อ 21 - 25

และปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว ตั้งแต่ ข้อ 1 - 11

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำสั่ง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมคำสั่งในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ระดับทางการศึกษา

ปริญญาตรี

อื่น ๆ โปรดระบุ

2. สาขาวิชาที่จบการศึกษา

ทางการศึกษา

ไม่ใช่ทางการศึกษา

3. ประสบการณ์มาช่วยงานแนะแนว
- 1 - 3 ปี
- มากกว่า 3 ปีขึ้นไป
4. ความรู้ทางด้านการแนะแนว (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ ได้มากกว่า 1 ช่อง)
- เคยอบรมวิชาการแนะแนวระดับวิทยากรของกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 3 เดือน
- เคยอบรมวิชาแนะแนวระดับชั้นหลักสูตร 5 - 7 วัน
- เคยศึกษามาในวิชาการแนะแนวแนวเบื้องต้น ในขณะที่อยู่ในสถานบันการศึกษา
- ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย
5. ขนาดของโรงเรียน
- โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 2,499 - 1,500 คน)
- โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 1,499 - 500 คน)
- โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนต่ำกว่า 499 คนลงมา)
6. วิธีการที่มาช่วยงานแนะแนว
- ผู้บริหารแต่งตั้ง
- หัวหน้าฝ่ายแนะแนวขอความร่วมมือ แล้วให้ผู้บริหารแต่งตั้ง
- สมัครใจ

ตอนที่ 2 ทักษะการทำงานของงานแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือด้านความคิด ด้านความรู้ และ
ด้านพฤติกรรม

ก. ด้านความคิด

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดชี้แจงเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณาว่า
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ตรงกับความคิดของท่านในลักษณะเห็นด้วยมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ตรงกับความคิดของท่านในลักษณะเห็นด้วยมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ตรงกับความคิดของท่านในลักษณะเห็นด้วยบ้างพอสมควร
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ตรงกับความคิดของท่านในลักษณะไม่เห็นด้วยมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ตรงกับความคิดของท่านในลักษณะไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความคิด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้าคิดว่า การรวบรวมข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นของงานแนะแนว					
2	ข้าพเจ้าคิดว่า การให้ข้อเสนอแนะเป็นงานที่ห่างไกล					
3	ข้าพเจ้าคิดว่า การให้คำปรึกษาเป็นเรื่องยาก					
4	ข้าพเจ้าคิดว่า การหางานพิเศษให้นักเรียนทำเป็นสิ่งจำเป็น					
5	ข้าพเจ้าคิดว่า การแนะแนวไม่จำเป็นต่อผู้มีการติดตามผล					
6	ข้าพเจ้าคิดว่า ครูแนะแนวไม่ควรสอนวิชากิจกรรมแนะแนว					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน

โดยพิจารณาว่า

มากที่สุด หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่าน มากที่สุด

มาก หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่าน มาก

ปานกลาง หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่าน บางพอสมควร
 น้อย หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่าน น้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่าน น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความรู้สึก

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจารู้สึกว่าการ เก็บข้อมูลเป็นเรื่องน่าเบื่อ					
2	ข้าพเจารู้สึกสนุกกับการให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน					
3	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้คำปรึกษาเลย					
4	ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำงานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุด					
5	ข้าพเจารู้สึกว่าการ ติดตามผลนักเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก					
6	ข้าพเจารู้สึกพอใจที่ได้อบรมวิชาชีพกิจกรรมแนะแนว					

ค. ด้านพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณาว่า

น้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่ทำเป็นประจำ

น้อย หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่ทำเกือบเป็นประจำ

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านบ้างไม่บ่อยนัก

ไม่บ่อย หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านเกือบจะไม่ทำเลย

ไม่บ่อยที่สุด หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านเกือบจะไม่ทำเลยจนนับครั้งได้

ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อที่	ข้อความ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เมื่อมีเวลาว่าง					
2	ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ให้ข้อเสนอแนะนักเรียน					
3	ข้าพเจ้าจะไม่ให้คำปรึกษาถ้าสามารถ หลีกเลี่ยงได้					
4	ข้าพเจ้าหางานพิเศษให้นักเรียนทำใน วันหยุด					
5	ข้าพเจ้ามักติดตามผลนักเรียนที่รับ บริการแนะแนวไปแล้ว					
6	ข้าพเจ้ามักหลีกเลี่ยงการสนทนากิจกรรม แนะแนวถ้าทำได้					

ตอนที่ 3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน

โดยพิจารณาว่า

มากที่สุด หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีปัญหาคำนั้น มากที่สุด

มาก หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีปัญหาคำนั้น มาก

ปานกลาง หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีปัญหาคำนั้น บางพอสมควร

น้อย หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีปัญหาคำนั้น น้อย

น้อยที่สุด หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีปัญหาคำนั้น น้อยที่สุด

3.1 ปัญหาด้านการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	1. <u>บริการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล</u> ข้าพเจ้ามีความรู้ในการสร้างแบบสอบถาม ไม่เพียงพอ					
0	2. <u>บริการ สนทนา</u> ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องการ จักนิทรรศการ					
0	3. <u>บริการ ให้คำปรึกษา</u> ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาเป็นบริการ ที่ทำได้ง่าย					
0	4. <u>บริการ จัดวางตัวบุคคล</u> ข้าพเจ้าล้าช้ามากใจในการพิจารณาจัดสรรทุน แก่นักเรียน					
0	5. <u>บริการ ติดตามผล</u> ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจาก นักเรียนที่มารับบริการ ในการ ตอบประเมินผล					

ปัญหาอื่น ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ

โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

3.2 ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจหลักสูตรในการสอนกิจกรรมแนะแนว

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนกิจกรรมแนะแนว โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้
 - มากที่สุด ให้ 5 คะแนน
 - มาก ให้ 4 คะแนน
 - ปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 - น้อย ให้ 2 คะแนน
 - น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน
- ข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้
 - มากที่สุด ให้ 1 คะแนน
 - มาก ให้ 2 คะแนน
 - ปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 - น้อย ให้ 4 คะแนน
 - น้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณา

ผู้วิจัยได้เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานและทัศนคติ
ของงานแนะแนวของครูช่วยงานแนะแนว ดังนี้

ถ้ามีปัญหามากหรือมีทัศนคติทางลบมาก คือคะแนน 3.5 ขึ้นไป

ถ้ามีปัญหากลางหรือมีทัศนคติทางลบกลาง คือคะแนน 3.5 - 2.5

ถ้ามีปัญหาน้อย หรือมีทัศนคติทางลบน้อย คือคะแนน 2.5 ลงมา

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ในกรณีที่ไปเก็บ
ความตนเองไม่ได้
2. สุ่มและคัดเลือกแบบสอบถามจาก 300 ชุด ที่ส่งไปและได้กลับมา 270 ชุด พบว่า
เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพียง 219 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73 ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาให้คะแนน และ
นำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นกาศถดถอยพื้นฐาน
2. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือโดยใช้ t-test หากค่าเฉลี่ยจำแนก และใช้สัมประสิทธิ์
แอลฟาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
3. วิเคราะห์สมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way
Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างของปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะวิเคราะห์
เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ (Newman - Keul)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (พุทธี วงศ์วัณณะ. 2527 : 40)
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) โดยใช้สูตร

(สูตร วงศ์คณะ. 2527 : 74)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

- เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวน
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการแจกที

(t-distribution) ซึ่งจะแบ่งกลุ่มที่ค่าอำนาจจำแนกคะแนนสูงออกมา 25 เปอร์เซ็นต์ เป็นกลุ่มสูง และกลุ่มที่ค่าอำนาจจำแนกคะแนนต่ำออกมา 25 เปอร์เซ็นต์ เป็นกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} - \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
- \bar{X}_H แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
- \bar{X}_L แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
- S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
- S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
- N_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
- N_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha

Coefficient) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171)

$$d = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ d แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งหมด
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ฐานโดยใช้ One Way Analysis of Variance และถ้ามิ่บัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้ Newman - Keul (ลัทธิควัดัย ห้างพานิช. 2528 : 231)

$$W_r = q(\alpha, r, df) \sqrt{\frac{MS_E}{\hat{n}}}$$

ถ้า $n_1 \neq n_2 \neq n_3 \dots \dots \dots n_k$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนครุช่วยงานแนะนำในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบ
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าวิกฤติที่ใช้ในการพิจารณา
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean of Square
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงในตาราง 2 ถึง 19

ตาราง 2 แสดงจำนวนครูช่วยงานแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 219 คน เมื่อจำแนกตามตัวแปรที่เป็นภูมิหลัง

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	183	83.6
- อื่น ๆ	36	16.4
2. สาขาวิชาที่จบการศึกษา		
- ทางการศึกษา	189	86.3
- ไม่ใช่ทางการศึกษา	30	13.7
3. ประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว		
- 1 - 3 ปี	127	58.0
- มากกว่า 3 ปี	92	42.0
4. ความรู้ในค่านการแนะแนว		
- เคยอบรมวิชาการแนะแนวระดับวุฒิปัศรของกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 เดือน	7	3.1
- เคยอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรระยะสั้น 5 - 7 วัน	79	36.0
- เคยศึกษามาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา	88	40.2
- ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย	45	20.5
5. ทัศนคติต่องานแนะแนว		
- ทัศนคติทางค่านบวก	77	35.2
- ทัศนคติเป็นกลาง	139	63.5
- ทัศนคติทางค่านลบ	3	1.4

ตาราง 2 (ต่อ)

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
6. ขนาดของโรงเรียน		
- ขนาดใหญ่	55	25.1
- ขนาดกลาง	69	31.5
- ขนาดเล็ก	95	43.1
7. วิธีการที่มาช่วยงานแนะแนว		
- ผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้งโดยตรง	114	52.1
- หัวหน้าฝ่ายแนะแนวมาขอความร่วมมือ แล้วจึงขอให้ผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้งให้มาช่วยงานแนะแนว	61	27.1
- สมัครใจมาทำงานเอง	44	20.1

จากตาราง 2 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวทั้งสิ้น จำนวน 219 คน จำแนกเป็น ครูช่วยงานแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 183 คน และสำเร็จการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 36 คน ส่วนทางด้านสาขาวิชาที่จบการศึกษา พบว่า มีครูช่วยงานแนะแนวที่จบทางการศึกษา จำนวน 189 คน และไม่ใช่ทางการศึกษา 30 คน และครูช่วยงานแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี จำนวน 127 คน (คิดเป็นร้อยละ 58) ในด้านความรู้ด้านการแนะแนว ครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่เคยศึกษามาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้นในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานบันการศึกษา จำนวน 88 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.2) ส่วนทางด้านทัศนคติ ครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่จะมีทัศนคติเป็นกลาง จำนวน 139 คน (คิดเป็นร้อยละ 63.5)

และในด้านของขนาดของโรงเรียน ส่วนใหญ่มีครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียน
ขนาดเล็ก จำนวน 95 คน (คิดเป็นร้อยละ 43.4) ส่วนในด้านของวิธีการมาช่วยงาน
แนะแนว ครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่ จะมาช่วยงานแนะแนวด้วยวิธีผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้ง
โดยตรง จำนวน 114 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.1)

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้าน	ปริญญาตรี (N = 183)		อื่น ๆ (N = 36)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. บริการแนะแนว				
บริการที่ 1	14.689	3.517	14.444	3.426
บริการที่ 2	15.169	3.095	15.027	2.360
บริการที่ 3	14.918	3.638	14.944	2.887
บริการที่ 4	15.371	3.143	15.916	3.210
บริการที่ 5	15.311	3.0913	15.805	2.278
2. การสอนกิจกรรม				
แนะแนว	15.732	3.974	14.319	3.832
รวม	91.1913	14.585	90.458	11.927

จากตาราง 3 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และ วุฒิอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ปัญหาในการจัดบริการแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ของครูช่วยงานแนะแนว
เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

กัณ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	1	1.792	1.792	.146
	ภายในกลุ่ม	217	2662.135	12.268	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	1	.603	.603	.068
	ภายในกลุ่ม	217	1938.721	8.934	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	1	.021	.021	.002
	ภายในกลุ่ม	217	2701.659	12.450	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	1	8.938	8.938	.898
	ภายในกลุ่ม	217	2159.482	9.952	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	1	7.344	7.344	.830
	ภายในกลุ่ม	217	1920.885	8.852	
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1	60.044	60.044	3.845
	ภายในกลุ่ม	217	3388.456	15.615	
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	16.160	16.160	.080
	ภายในกลุ่ม	217	43694.994	201.360	

จากตาราง 4 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละค้ำานรวมทั้งการสอนกิจกรรมแนะแนวก็พบว่าครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละค้ำาน และการสอนกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

ด้าน	ทางการศึกษา (N = 189)		ไม่ใช่ทางการศึกษา (N = 30)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว				
บริการที่ 1	14.672	3.455	14.500	3.803
บริการที่ 2	15.159	2.940	15.067	3.290
บริการที่ 3	14.746	3.552	16.033	3.146
บริการที่ 4	15.397	3.106	15.867	3.471
บริการที่ 5	15.307	3.103	15.933	2.703
2. การสอนกิจกรรม				
แนะแนว	15.564	3.933	15.100	4.294
รวม	90.844	13.980	92.500	15.425

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาทางการศึกษาและไม่ใช่ทางการศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวม ของครูช่วยงานแนะแนว
จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

ก้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1	.766	.766	.062
	ภายในกลุ่ม	217	2663.161	12.277	
บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	1	.219	.219	.025
	ภายในกลุ่ม	217	1939.105	8.936	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	1	42.904	42.904	3.502
	ภายในกลุ่ม	217	2658.776	12.252	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	1	5.715	5.715	.574
	ภายในกลุ่ม	217	2162.705	9.966	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	1	10.161	10.161	1.150
	ภายในกลุ่ม	217	1918.068	8.839	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	1	5.562	5.562	.351
	ภายในกลุ่ม	217	3442.938	15.866	
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1	71.008	71.008	.353
	ภายในกลุ่ม	217	43640.146	201.107	
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	71.008	71.008	.353
	ภายในกลุ่ม	217	43640.146	201.107	

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวก็พบว่าครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาตามสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้านและการสอนกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนว จำแนกตามประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว

กลุ่ม	1 - 3 ปี (N = 127)		มากกว่า 3 ปี (N = 92)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว				
บริการที่ 1	14.512	3.397	14.837	3.638
บริการที่ 2	14.843	3.059	15.565	2.837
บริการที่ 3	14.638	3.518	15.315	3.505
บริการที่ 4	15.260	3.155	15.739	3.148
บริการที่ 5	15.039	2.964	15.880	2.935
2. การสอนกิจกรรม				
แนะแนว	15.559	4.123	15.419	3.788
รวม	89.850	13.895	92.755	14.425

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้านและการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ของครูช่วยงานแนะแนว
จำแนกตามประเภทการช้ในการมาช่วยงานแนะแนว

คำข	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	1	5.640	5.640	.460
	ภายในกลุ่ม	217	2658.287	12.250	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	1	27.865	27.865	3.163
	ภายในกลุ่ม	217	1911.459	8.809	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	1	24.483	24.483	1.985
	ภายในกลุ่ม	217	2677.197	12.337	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	1	12.256	12.256	1.233
	ภายในกลุ่ม	217	2156.164	9.936	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	1	37.740	37.740	4.332*
	ภายในกลุ่ม	217	1890.488	8.712	
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1	1.054	1.054	.066
	ภายในกลุ่ม	217	3447.446	15.887	
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	450.248	450.248	2.259
	ภายในกลุ่ม	217	43260.905	199.359	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงาน
แนะแนวที่แตกต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ
ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละท่าน และการสอบถามแนะแนวพบว่า ครูช่วยงาน
แนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี มีปัญหาในการจัดบริการ
ศึกษามากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี

ตาราง 9 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ของครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกัน

งาน	เลขชมรมวิชาการ แนะแนวระดับมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษา ธิการตามหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 3 เดือน (N = 7)		เลขชมรมวิชาการ แนะแนวหลักสูตร ระยะสั้น 5-7 วัน (N = 79)		เลขศึกษามาใน หลักสูตรการ แนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ ในสถาบันการศึกษา (N = 88)		ไม่เคยศึกษา มาก่อนเลย (N = 45)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว								
บริการที่ 1	13.000	4.359	14.494	3.301	14.841	3.362	14.800	3.462
บริการที่ 2	15.714	1.890	15.405	2.831	14.886	3.186	15.111	3.002
บริการที่ 3	14.714	3.147	14.873	3.649	14.591	3.568	15.689	3.232
บริการที่ 4	14.714	2.059	15.443	3.377	15.705	2.889	15.133	3.415
บริการที่ 5	15.714	3.498	15.342	2.868	15.591	3.027	15.044	3.037
2. การสอนกิจกรรม								
แนะแนว	14.858	3.400	15.608	3.618	15.563	4.178	15.289	4.352
รวม	88.714	15.127	91.165	13.220	91.176	14.845	91.067	14.689

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่เคยอบรมวิชาการแนะแนวระดับวิทยากรของ
 กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 เดือน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม
 น้อยกว่าครูช่วยงานแนะแนวที่เคยอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรระยะสั้น 5 - 7 วัน ครูช่วยงาน
 แนะแนวที่เคยศึกษามาในหลักสูตร การแนะแนว เบื้องต้นในขณะศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาและครูช่วยงาน
 แนะแนวที่ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละด้านพบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้
 ทางด้านการแนะแนวทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรม
 แนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว
จำแนกตามความรู้ในคำทราบนแนะแนว

คำ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	3	25.207	8.403	.685
	ภายในกลุ่ม	215	2638.720	12.273	
บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	3	13.550	4.517	.504
	ภายในกลุ่ม	215	1925.775	8.957	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	3	36.600	12.200	.984
	ภายในกลุ่ม	215	2665.080	12.396	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	3	13.980	4.660	.465
	ภายในกลุ่ม	215	2154.440	10.021	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	3	9.844	3.281	.368
	ภายในกลุ่ม	215	1918.385	8.923	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	3	6.157	2.052	.128
	ภายในกลุ่ม	215	3442.343	16.011	
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	3	40.544	13.515	.067
	ภายในกลุ่ม	215	43670.609	203.119	

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ในคำทราบนแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละคำ และ การสอนกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวตามทัศนคติที่มีต่องานแนะแนว

ทัศนคติ	ทัศนคติทางค่านิยม		ทัศนคติเป็นกลาง		ทัศนคติทางค่านิยม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว						
บริการที่ 1	16.610	3.309	13.619	3.103	12.000	4.359
บริการที่ 2	16.818	3.256	14.259	2.382	13.333	2.887
บริการที่ 3	16.857	3.557	13.856	3.009	14.667	4.726
บริการที่ 4	16.831	3.135	14.763	2.871	12.666	4.933
บริการที่ 5	16.714	3.304	14.419	2.453	12.667	4.933
2. การสอนกิจกรรม						
แนะแนว	17.409	4.290	14.572	3.336	9.500	1.732
รวม	101.240	14.303	85.788	10.571	74.833	7.371

จากตาราง 11 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติทางค่านิยมและเป็นกลางต่องานแนะแนว มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละค่านิยม และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติทางค่านิยม มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม การจัดบริการแนะแนวบริการที่ 1 และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับน้อย ส่วนการปฏิบัติงานแนะแนวบริการค่านิยมอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานและแนวโดยส่วนรวมของครูวิทยฐานะ
 จำแนกตามทัศนคติของงานแนะแนว

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	2	464.324	232.412	22.828***
	ภายในกลุ่ม	216	2199.103	10.181	
บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	2	334.527	167.263	22.513***
	ภายในกลุ่ม	216	1604.798	7.430	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	2	446.463	223.231	21.381***
	ภายในกลุ่ม	216	2255.218	10.441	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	2	235.783	117.891	13.176***
	ภายในกลุ่ม	216	1932.637	8.947	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	2	219.790	109.895	13.894***
	ภายในกลุ่ม	216	1708.439	7.909	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	2	508.356	254.178	18.673***
	ภายในกลุ่ม	216	2940.144	13.612	
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	2	12633.692	6316.846	43.904***
	ภายในกลุ่ม	216	31077.461	143.877	
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	12633.692	6316.846	43.904***
	ภายในกลุ่ม	216	31077.461	143.877	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 12 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวแตกต่างกัน
มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
และปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละบริการทั้ง 5 บริการ ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว
ก็มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว
ที่มีทัศนคติของงานแนะแนวแตกต่างกัน

ด้าน	กลุ่ม	\bar{x}	ทัศนคติด้านลบ	ทัศนคติเป็นกลาง	ทัศนคติด้านบวก
1. บริการแนะแนว					
บริการที่ 1	ทัศนคติด้านลบ	12.000	-	1.619	4.61*
	ทัศนคติเป็นกลาง	13.619		-	2.991*
	ทัศนคติด้านบวก	16.6104			-
บริการที่ 2	ทัศนคติด้านลบ	13.333	-	0.929	3.485
	ทัศนคติเป็นกลาง	14.259		-	2.559*
	ทัศนคติด้านบวก	16.818			-
ทัศนคติเป็นกลาง ทัศนคติด้านลบ ทัศนคติด้านบวก					
บริการที่ 3	ทัศนคติเป็นกลาง	13.856	-	0.810	3.001*
	ทัศนคติด้านลบ	14.666		-	2.291
	ทัศนคติด้านบวก	16.857			-
ทัศนคติด้านลบ ทัศนคติเป็นกลาง ทัศนคติด้านบวก					
บริการที่ 4	ทัศนคติด้านลบ	12.666	-	2.096	4.164*
	ทัศนคติเป็นกลาง	14.763		-	2.068*
	ทัศนคติด้านบวก	16.831			-
บริการที่ 5	ทัศนคติด้านลบ	12.666	-	1.522	4.046*
	ทัศนคติเป็นกลาง	14.719		-	1.995*
	ทัศนคติด้านบวก	16.714			-

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้าน	กลุ่ม	\bar{X}	ทัศนคติด้านลบ	ทัศนคติเป็นกลาง	ทัศนคติด้านบวก
2. การสอน กิจกรรม แนะแนว	ทัศนคติด้านลบ	9.500	-	5.072*	2.091*
	ทัศนคติเป็นกลาง	14.572			2.837*
	ทัศนคติด้านบวก	17.409		-	-
รวม	ทัศนคติด้านลบ	74.833	-	10.955	26.407*
	ทัศนคติเป็นกลาง	85.788			15.452*
	ทัศนคติด้านบวก	101.2403			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติทางด้านบวกต่องานแนะแนว มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม และปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละบริการ คือบริการที่ 1, 4, 5 และการสอนกิจกรรมแนะแนว มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติทางด้านปานกลาง และทางด้านลบ ต่องานแนะแนว และพบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติทางด้านบวกต่องานแนะแนว มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวมากกว่าครูช่วยงานแนะแนว ที่มีทัศนคติทางด้านปานกลางต่องานแนะแนวในค่านับบริการที่ 2 และบริการที่ 3 โดยความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมตามขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน

ด้าน	โรงเรียนขนาดใหญ่ (N = 55)		โรงเรียนขนาดกลาง (N = 69)		โรงเรียนขนาดเล็ก (N = 95)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว						
บริการที่ 1	15.582	3.376	14.101	3.730	14.505	3.313
บริการที่ 2	16.091	2.889	15.044	3.132	14.674	2.826
บริการที่ 3	15.764	3.682	14.594	3.524	14.674	3.378
บริการที่ 4	16.181	2.976	15.130	3.231	15.284	3.165
บริการที่ 5	15.618	3.159	15.304	3.291	15.326	2.627
2. การสอนกิจกรรม						
แนะแนว	16.755	4.048	14.667	4.091	15.379	3.977
รวม	95.991	13.583	88.841	15.330	89.842	13.026

จากตาราง 14 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม มีปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว
จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขั้น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	70.508	35.254	2.936
		216	2593.419	12.006	
บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	71.025	35.513	4.106*
		216	1868.299	8.650	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	52.231	26.116	2.130
		216	2649.450	12.266	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	39.086	19.543	1.982
		216	2129.334	9.858	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	3.754	1.877	.211
		216	1924.475	8.910	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	135.872	67.936	4.430*
		216	3312.628	15.336	
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2	1818.030	909.015	4.687*
		216	41893.123	193.950	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาในการจัดบริการที่ 2 มีปัญหาในการสนทนากิจกรรมแนะแนวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม บริการที่ 2 และการสอนกิจกรรมแนะแนว ของครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน

ค่าน	ขนาดของโรงเรียน	\bar{x}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
1. บริการแนะแนว บริการที่ 2	ขนาดเล็ก	14.674		0.370	1.417*
	ขนาดกลาง	15.044			1.047
	ขนาดใหญ่	16.091			
			ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
การสอนกิจกรรม แนะแนว	ขนาดกลาง	14.667		0.712	2.088*
	ขนาดเล็ก	15.379			1.376*
	ขนาดใหญ่	16.755			
ปัญหาในการ ปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวม	ขนาดกลาง	88.841		1.001	7.150*
	ขนาดเล็ก	89.842			6.149*
	ขนาดใหญ่	95.991			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม และการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนทางด้านการจัดบริการที่ 2 พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการจัดบริการที่ 2 มากกว่าครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะแนวแตกต่างกัน

คำ ถาม	ผู้บริหารแต่งตั้ง		หัวหน้าแนะแนวมาขอ ความร่วมมือแล้วจึง ขอให้ผู้บริหาร แต่งตั้งให้มาช่วยงาน แนะแนว		สมัครใจ ทำงานเอง	
	(N = 114)		(N = 61)		(N = 44)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. บริการแนะแนว						
บริการที่ 1	14.710	3.296	14.016	3.721	15.364	3.602
บริการที่ 2	14.614	3.018	15.328	2.322	16.273	3.399
บริการที่ 3	14.868	3.460	14.656	3.405	15.432	3.848
บริการที่ 4	15.474	3.185	15.016	3.339	16.046	2.753
บริการที่ 5	15.579	2.844	15.000	3.261	15.455	2.905
2. การสอนกิจกรรม แนะแนว	15.364	3.725	15.320	4.014	16.102	4.559
รวม	90.610	13.926	89.336	13.794	94.670	14.942

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มาช่วยงานแนะแนว โดยวิธีผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้งโดยตรง และมาช่วยงานแนะแนวด้วยความสมัครใจ มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวม ปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละท่าน และการสอนกิจกรรมแนะแนว อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูช่วยงานแนะแนวที่มาช่วยงานด้วยวิธีหัวหน้าแนะแนวมาขอความร่วมมือแล้วจึงขอให้ผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้งให้มาช่วยงานแนะแนว มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละท่าน การสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 18 วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนว
จำแนกตามวิธีการที่มาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน

กัณ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. บริการแนะแนว บริการที่ 1	ระหว่างกลุ่ม	2	47.314	23.657	1.953
	ภายในกลุ่ม	216	2616.613	12.114	
บริการที่ 2	ระหว่างกลุ่ม	2	90.137	45.068	5.264
	ภายในกลุ่ม	216	1849.187	8.561	
บริการที่ 3	ระหว่างกลุ่ม	2	16.088	8.044	.647
	ภายในกลุ่ม	216	2685.592	12.433	
บริการที่ 4	ระหว่างกลุ่ม	2	27.106	13.553	1.367
	ภายในกลุ่ม	216	2141.314	9.914	
บริการที่ 5	ระหว่างกลุ่ม	2	13.530	6.765	.763
	ภายในกลุ่ม	216	1914.699	8.864	
2. การสอนกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	20.051	10.026	.632
	ภายในกลุ่ม	216	3428.449	15.872	
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	777.941	388.971	1.957
	ภายในกลุ่ม	216	42933.212	198.765	

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะแนวที่
แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบปัญหา
การปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนว พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มี
วิธีการที่มาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการจัดบริการที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การปฏิบัติงานแนะแนวด้านอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวด้านบริการที่ 2 ของครูช่วยงานแนะแนว
หมวดวิชาการช่วยงานแตกต่างกัน

ด้าน	วิธีการช่วย งานแนะแนว	\bar{X}	ผู้บริหารมีคำสั่ง แต่งตั้งโดยตรง	หัวหน้าแนะแนวมาขอ ความร่วมมือแล้วจึงขอ ให้ผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้ง โดยตรง	สมัครใจ ทำงานเอง
บริการแนะแนว บริการที่ 2	ผู้บริหารมีคำสั่ง แต่งตั้งโดยตรง	14.614		0.714	1.659*
	หัวหน้ามาขอความ ร่วมมือแล้วจึงขอ ให้ผู้บริหารมีคำสั่ง แต่งตั้งโดยตรง	15.328			0.945
	สมัครใจทำงานเอง	16.273			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มาช่วยงานแนะแนวโดยวิธีสมัครใจมาทำงานเอง
มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวด้านบริการที่ 2 มากกว่าครูช่วยงานแนะแนวที่มาช่วยงานแนะแนวโดยวิธี
ผู้บริหารมีคำสั่งแต่งตั้งโดยตรง นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวจำแนกตาม
ตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ระดับทางการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานช่วยงาน
แนะแนว ความรู้ในด้านการแนะแนว ทัศนคติของงานแนะแนว ขนาดของโรงเรียน และวิชาชีพ
ที่มาช่วยงานแนะแนว

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นครูปฏิบัติการสอนที่มาช่วยงานแนะแนวโดยเป็นครู
ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา ในปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาสามัญหรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับ
มอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้มาช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 435 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูปฏิบัติการสอนที่มาช่วยงานแนะแนวโดยเป็นครูที่ได้รับการ
การบรรจุแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา ในปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาสามัญหรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับมอบหมาย
จากผู้บริหารโรงเรียนให้มาช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)
จำนวน 219 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงาน
แนะแนว 1 ฉบับ จำนวน 74 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามส่วนตัวเกี่ยวกับ ทัศนคติศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานช่วยงานแนะแนว ความรู้ในด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียน และ วิธีการที่นำช่วยงานแนะแนว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของงานแนะแนว ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด และด้านพฤติกรรม มีจำนวน 38 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว ที่เกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ ได้แก่ บริการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล และปัญหา การสอนกิจกรรมแนะแนว มีจำนวน 36 ข้อ

4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

4.1 กำหนดรหัสของแบบสอบถามตามรายชื่อของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามส่งตามรายชื่อของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งกำหนดวันเวลารับแบบสอบถามคืน และบางโรงเรียนส่งทางไปรษณีย์ แล้วคอยติดตามรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน

4.2 คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อแปลผลวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 แปลงค่าคะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติของงานแนะแนว และปัญหาในกาปฏิบัติงานแนะแนวตามค่าคะแนนที่กำหนดไว้

5.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS^X (Statistical Package for the Social Sciences Version 10)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาตามสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ในด้านการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
6. ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงาน อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ และ ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนวนั้น ครูช่วยแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้แสดงความคิดเห็น และปัญหาต่าง ๆ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ก โรงเรียนขนาดใหญ่

ปัญหาการจัดบริการแนะแนว ทั้ง 5 บริการ	ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด บริการแนะแนวทั้ง 5 และปัญหา การสอนกิจกรรมแนะแนว
<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดกำลังครูแนะแนว (4) 2. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ของการแนะแนว (2) 3. มีงานที่กองรับนิคมขอ หลายอย่าง (2) 4. ขาดงบประมาณ (2) 5. ขาดข้อมูลเอกสารที่เป็น ปัจจุบัน (1) 6. ไม่ค่อยมีเวลาทำงานเต็มที่ (1) 7. ชอบ ขา ยของงานแนะแนว มากเกินไป (1) 8. ขาดความร่วมมือระหว่างครู แนะแนวด้วยกัน (1) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนไม่ให้ความสนใจ เพราะไม่มีการประเมินผล (2) 2. ขาดคู่มือและสื่อการสอนที่ ดี (2) 3. ไม่มีเวลาเตรียมตัวสอน เพราะมีจำนวนคาบที่ทอง สอนมาก (2) 4. ขาดการอบรมเกี่ยวกับกา สอนกิจกรรมแนะแนว (1) 5. ขาดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกา ศึกษาขอ และอาชีพ (1) 6. ขาดห้องเรียนกิจกรรม แนะแนวโดยเฉพาะ (1) 	<p><u>การจัดบริการแนะแนว</u> ทั้ง 5 บริการ</p> <p>ห้องแนะแนวควรตั้งอยู่ใ ที่เหมาะสม (1)</p> <p><u>การสอนกิจกรรมแนะแนว</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถูกจัดให้สอนกิจกรรมแนะแนว โดยไม่ใค้สมัครใจทำให้ ไม่อยากสอน (1) 2. ควรมีการประเมินผล ให้ชัดเจน (1)

หมายเหตุ

ตัวเลขข้างหลังคือจำนวนครูช่วยงานแนะแนวที่แสดงความคิดเห็น

ตาราง ข โรงเรียนชนากลาง

ปัญหาการจ้กบริการแนะแนว ทั้ง 5 บริการ	ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว	ข้อก้กเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจ้ก บริการแนะแนวทั้ง 5 และปัญหา การสอนกิจกรรมแนะแนว
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีคยสอนมก จึงทำให้ไม่มี เวลาให้ก้กงานแนะแนวได้ โดยตรง (10) 2. งานพิเศษมกทำให้ไม่มี เวลาให้ก้กงานแนะแนว (3) 3. ครู-นักเรียน ไม่เห็นความ สำคัญของบริการแนะแนว(2) 4. ขาดงบประมาณ (2) 5. นักเรียนไม่กล้าเข้าใช้บริการ ให้คำปรึกษา (2) 6. ขาดแบบทดสอบต่าง ๆ (2) 7. เปิดบริการได้เฉพาะตอน เที่ยง จึงทำให้ไม่สามารถ จ้กบริการได้อย่างเต็มที่ (1) 8. ขาดแหล่งให้ยืมและบริการ อุปกรณ์ในการแนะแนว (1) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนไม่ให้ความสนใจ เพราะไม่มีเกรท (7) 2. โรงเรียนไม่ให้ความสำคัญ เพราะไม่มีหน่วยการเรียน 3. ครูที่ไ้รับคยสอนไม่มี ความรู้ทางการแนะแนว (3) 4. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของ กิจกรรมแนะแนวน้อยเกินไป (2) 5. ขาดความมั่นใจในการสอน (1) 6. ขาดคู่มือในการสอน (1) 7. ความค้กนักเรียนในชั้น ไม่ค่อยได้ (1) 8. ขาดอุปกรณ์ สื่อการสอนที่ น่าสนใจ เพราะมีราคาแพง (1) 	<p><u>การจ้กบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ</u> ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ และเข้าใจงานแนะแนว (1)</p> <p><u>การสอนกิจกรรมแนะแนว</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อยกให้ม้การชมรมสัมพันธ์ เกี่ยวกับการสอนกิจกรรม แนะแนว (1) 2. ควรให้ม้การค้กหน่วยกษเรียน (1) 3. ควรจ้กสอนเฉพาะ ม.3, ม.6 (1).

ตาราง ๑ (ต่อ)

ปัญหาการจ้กบริการแนะแนว ทั้ง 5 บริการ	ปัญหาการชนกกิจกรรมแนะแนว	ข้อกคเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจ้ก บริการแนะแนวทั้ง 5 และปัญหา การชนกกิจกรรมแนะแนว
<p>9. ผู้ปกครองฉงนทบทวนมากเกินไป ในการตัดสินใจเลือกศึกษา ของนักเรียน (1)</p> <p>10. การกคความฉงนนักเรียนที่จบ ไปแล้วมีปัญหาเพราะบ้าน ก้กอยู่ไกล (1)</p> <p>11. ขาดความฉงนในการเขียน บ้านนเทศ (1)</p> <p>12. ขาดก่าฉงนใจในการทำงาน เพราะผู้บริหารและส้งคม ส่วนใหญ่ยังให้ความส้าคัญ ของงานแนะแนวนอย</p> <p>13. ขาดความรู้ในการจ้กบริการ แนะแนว (1)</p> <p>14. มีปัญหาในการจ้กบริการ วางก้กบุคคลเพราะไม่มี เวลา (1)</p>	<p>9. เนชหาทางอย่าง เป็นส้งที่ คนทั่วไปรู้และเข้าใจก้ แต่ ปฏิบัติจริงไคยากจึงทำให้เกิด ความเบือหน่ายก้ไม่สามารถ หาเกมสประกอบไค (1)</p> <p>10. ไม่มีเวลาเตรียมท้วชชนอย่าง เต็มที่ (1)</p> <p>11. ไม่มีการวางท้วกรฐผู้ชชน กิจกรรมแนะแนวอย่าง แนนอน (1)</p> <p>12. ไม่มีการปรับหลักรฐให้ เข้ากับห้องฉงน (1)</p>	

หมายเหตุ ท้วฉงข้างหล้ง ก้ก จำนวนกรฐช่วยงานแนะแนวที่แสดงความกคเห็น

ตาราง ก (ต่อ)

ปัญหาการจัดบริการแนะแนว ทั้ง 5 บริการ	ปัญหาการส่งกิจกรรมแนะแนว	ข้อกีดกัน ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัด บริการแนะแนวทั้ง 5 และปัญหา การส่งกิจกรรมแนะแนว
10. นักเรียนขาดความสนใจ ขาดความเข้าใจในบริการ แนะแนว (2)	10. ต้องรับผิดชอบงานกิจกรรม หลายอย่างจึงทำให้ไม่มี เวลาสอนเต็มที่ (1) 11. ขาดความรู้ ความสามารถ ในการหากิจกรรมที่สนุก น่าสนใจ มาสอนนักเรียน	

หมายเหตุ ตัวเลขข้างหลัง คือ จำนวนครูช่วยงานแนะแนวที่แสดงความคิดเห็น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.08$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คือ ระดับปริญญาตรี และอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม คือการจกบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว ไม่แตกต่างกัน และเมื่อดูค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม ของครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และอื่น ๆ พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.53 ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.51 แสดงว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วาสุณี ฆนทรานิช (2524 : 53) ที่พบว่า ผู้ผ่านการอบรมวิชาการแนะแนว หลักสูตร 3 เดือน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีภูมิลำเนาการศึกษาต่างกัน จะจกบริการแนะแนวใดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละบริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว ก็พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละบริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยของบริการแต่ละด้าน รวมทั้งการสอนกิจกรรมแนะแนวจะเห็นว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี และอื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่ จะมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยเฉลี่ยจำนวน 183 คน จึงทำให้มีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกันมากนัก และในปัจจุบันนี้ การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ก็ได้จัดให้มีวิชาการแนะแนวเบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เหมือนดังที่ อ๋อม ประพนธ์ (2529 : 7 - 10) ได้กล่าวสรุปว่า การแนะแนวถือว่าเป็นกระบวนการให้การศึกษานอกหลักสูตรอย่างหนึ่งที่จะช่วยประคับประคอง และสร้างชีวิตใหม่ให้คนช้ำ และกาแนะแนวยังช่วยให้รู้จักและเข้าใจนักเรีนนได้ดียิ่งขึ้น เพราะครูส่วนใหญ่มีหน้าที่อย่างหนึ่งที่จะต้องรับผิดชอบคือ การได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งก็สามารถนำชมวนการต่าง ๆ เกี่ยวกับกาแนะแนวที่ได้อศึกษามา มาช่วยเหลือให้นักเรีนนให้สามารถรู้จัก เข้าใจตนเองสามารถตัดสินใจ ได้ด้วยตนเอง

แต่เนื่องจากครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาวิชาแนะแนวเบื้องต้น ไม่ได้ศึกษาอย่างลึกซึ้ง และเมื่อได้รับมอบหมายให้มาช่วยงานแนะแนว จึงได้จัดทำไปตามความสามารถที่ได้ศึกษาหา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูช่วยงานแนะแนวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

2. ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.35$) ซึ่งได้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน คือ ทางการศึกษาและไม่ไรทางการศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาด้านการศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม = 2.52 และครูช่วยงานแนะแนวที่ไม่ไรทางการศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวม = 2.56 ซึ่งแสดงว่า มีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และจากการติดตามผลการวิจัยหลักสูตรมัธยมศึกษาของกรมวิชาการและเขตการศึกษาต่าง ๆ ในปี 2525 สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 : 45) ก็ได้สรุปถึงผลการติดตามผลว่า วิชาแนะแนวในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก แม้ในโรงเรียนขนาดใหญ่ก็มีจำนวนครูแนะแนวไม่เพียงพอเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่ไม่เคยผ่านการอบรมหรือศึกษามาก่อนมาทำหน้าที่เป็นครูแนะแนว ดังนั้นในปัจจุบันนี้ การแนะแนวเข้ามาช่วยพบปะในโรงเรียนมัธยม ซึ่งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาใหม่ กล่าวคือ หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2521 และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2524 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความชอบ ความสามารถ ความถนัดของตนเอง ดังนั้นเมื่อโรงเรียนไม่สามารถบรรจุครูแนะแนวได้ จึงได้ให้ครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนหรือทำหน้าที่อื่น ๆ มาทำหน้าที่ครูแนะแนวโดยไม่ได้คำนึงถึงสาขาวิชาที่จบการศึกษา ก็อาจจะทำให้ครูที่ต้องได้รับหน้าที่ให้ทำงานด้านแนะแนวต้องปฏิบัติหน้าที่ไปตามความสามารถของตนที่มีอยู่ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูที่จบการศึกษาด้านการศึกษากับไม่ไรทางการศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน คือ การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว ก็พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาด้านสาขาที่แตกต่างกัน

มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้านและการสอนกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน
คือมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อเน็ก สุวรรณดี (2527 : 81)
ที่พบว่า มีการให้บริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ปานกลาง" ในทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียน
มัธยมแบบประสมภาคี 3 แห่ง ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน

3. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวทุกต่างก็มีปัญหาในการ
ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.25$) ซึ่งไม่เป็น
ไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่าครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวในกลุ่ม
1 - 3 ปี และมากกว่า 3 ปี มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และถ้าศึกษา
จากตาราง 2 ในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่า กลุ่มของครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วย
งานแนะแนว 1 - 3 ปี และมากกว่า 3 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ($N = 127$ และ 92 ตามลำดับ)
จึงทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่ต่างจากกันมากนักและจากสภาพความเป็นจริง
ในปัจจุบัน โรงเรียนมัธยมต่าง ๆ ยังขาดแคลนครูแนะแนว จึงต้องให้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ มาช่วยงาน
แนะแนว ถ้าครูที่ไ้รับแต่งตั้ง มีใจรักงานทางด้านบริการแนะแนว แต่ขาดประสบการณ์ในการทำงาน
แนะแนวและผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องไม่สนับสนุนโครงการต่าง ๆ หรือคอยติดตามผลงาน
ให้กำลังใจในการทำงานกับครูช่วยงานแนะแนว ก็จะทำให้การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ
และการสอนกิจกรรมแนะแนว ห่าไปความคงามรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ จิตทำอย่างกว้าง ๆ เมื่อมีปัญหา
เกิดขึ้น ก็ไม่ได้แก้ไข หรือมีใ้ค้นหาป้องกัน เพราะขาดประสบการณ์ทำให้งานแนะแนวไม่มีประสิทธิภาพ
เท่าที่ควรและจากการสรุปข้อคิดเห็นจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวมีงานที่ต้องรับผิดชอบ
หลายอย่าง แล้วยังถูกจัดให้สอนกิจกรรมแนะแนวโดยไม่ได้สมัครใจทำให้ไม่อยากสอน ฯลฯ ดังนั้น
จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะแนวที่มี
ประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี และมากกว่า 3 ปี ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อทดสอบ
ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้านและการสอนกิจกรรมแนะแนว พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มี
ประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี และ 1 - 3 ปี มีปัญหาในการจัดบริการที่ 5 คือ
บริการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์
ในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี มีปัญหาในการจัดบริการติดตามผลมากกว่า ครูช่วยงานแนะแนว

ที่มีประสิทธิภาพในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี แต่บริการด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อดูจากคะแนนเฉลี่ยจากการวาง 6 ในปีที่ 4 จะเห็นว่า กลุ่มครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.17 แต่กลุ่มครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพในการมาช่วยงานแนะแนว 1 - 3 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.00 เหตุของประการหนึ่งที่น่าจะเป็นไปได้คือครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพในการมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี เมื่อมีปัญหาในการจัดบริการศึกษาค้นคว้า ก็พยายามศึกษาค้นหารูปแบบต่าง ๆ ในการจัดบริการศึกษาค้นคว้าในโอกาสที่พอเหมาะ เพื่อประสิทธิภาพในการศึกษาค้นคว้า เพราะบริการศึกษาค้นคว้าสามารถจัดทำได้หลายรูปแบบ เมื่อศึกษาวิธีศึกษาค้นคว้า เช่น การศึกษาค้นคว้านักเรียนที่ลาออกจากโรงเรียนกลางภาคเรียนเข้าไปศึกษาที่ใดโดยสอบถามจากเพื่อนหลาย ๆ คน แต่ก็ยังไม่ทราบผล ก็พยายามหาวิธีอื่นต่อไป เพื่อจะได้ทราบผล จึงทำให้มีปัญหายืดเยื้อตลอดเวลา และจากผลการสุ่มปัญหาการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ จากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีปัญหาคือ นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้เพราะการศึกษาค้นคว้านักเรียนที่จบไปแล้วมีปัญหาเพราะบ้านเกิดอยู่ไกล และอาจเป็นไปได้ว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีมาช่วยงานแนะแนวระหว่าง 1 - 3 ปี ขาดความรู้ ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ไม่สามารถหาวิธีการมาแก้ไขได้ หรือไม่คอยติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้ว จึงทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าครูช่วยงานแนะแนวที่มีมาช่วยงานแนะแนวมากกว่า 3 ปี

4. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ในด้านการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 แสดงว่าครูช่วยงานแนะแนวที่เคยอบรมวิชาการแนะแนวระดับวิทยานิพนธ์ของกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 เดือน เคยอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรระยะสั้น 5 - 7 วัน เคยศึกษามาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และไม่เคยศึกษามาก่อนเลย มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้ามองจากค่าคะแนนเฉลี่ย จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่เคยอบรมวิชาการแนะแนวระดับวิทยานิพนธ์ของกระทรวงศึกษาธิการไม่น้อยกว่า 3 เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม = 2.46 คือ มีปัญหายืดเยื้อในระดับน้อย แต่ครูช่วยงานแนะแนวที่เคยอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรระยะสั้น 5 - 7 วัน เคยศึกษามาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และไม่เคยศึกษามาก่อนเลย มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.53 เหมือนกัน คือมีปัญหายืดเยื้อ

อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าดูจากตาราง 2 จะเห็นว่า ครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่ จำนวน 88 คน เคยศึกษาการแนะแนวมาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูช่วยงานแนะแนวจะมีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวไม่ต่างกันมากนัก ซึ่งจากการศึกษาของการยอมรับบุคคลากรแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์แนะแนว การศึกษาและอาชีพ ซึ่ง ยานใจ แสงศักดิ์ (2525 : 90 - 92) ได้สรุปไว้ว่า ผู้ผ่านการอบรมมีงาน ประจำมาก ไม่มีเวลาหาช่วยงานแนะแนวได้เต็มที่และครูแนะแนวไม่มีความรู้ด้านการแนะแนว ก็อาจ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจกบริการแนะแนว และการสอนกิจกรรมแนะแนวทำได้อย่างไม่เต็มที่ และ จากผลการวิจัยของ วารุณี ธนวรานิช (2524 : 54) พบว่า ผู้ผ่านการอบรมแนะแนวระดับมัธยมศึกษา ของพระวชิรวิชิตการศึกษามหาลัยศรีนครินทรไถยไม่น้อยกว่า 3 เดือน ไม่มีเวลาในการบริการเพราะต้อง รับผิดชอบในหน้าที่อื่น ๆ ด้วย จึงทำให้ครูช่วยงานแนะแนวต้องทำหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบและ มีความสำคัญมากกว่า แทนที่จะได้บริการแนะแนวอย่างเต็มที่ ดังนั้นปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และ การสอนกิจกรรมแนะแนว ก็พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกัน มีปัญหา ในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน คือ การบริการทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของการบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ทางด้านการแนะแนวแต่ละกลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนว อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และจาก สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ครูช่วยงานแนะแนวบางคนที่ใช้เข้ามาปรึกษาทางด้านการแนะแนวก็ไม่ได้ กับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ เช่น การพิจารณาความคิด ความชอบ หรือการส่งไปอบรมเพิ่มเติมความรู้ ทางด้านการแนะแนว จึงทำงานแนะแนวไปตามความสามารถของตนเองเท่าที่มีอยู่

5. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5 แสดงว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวทางค่านิยม ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนว ปานกลาง และครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติต่องานแนะแนวทางค่านิยม มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวม คือ ด้านการบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว แตกต่างกัน

และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยจากตาราง 10 พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนว
 ทางค่านิยมปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ($\bar{X} = 2.81$) มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนว
 ที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมเป็นกลาง และครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยม
 ($\bar{X} = 2.28$ และ 2.07) ตามลำดับ ซึ่งครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยม
 แนวว่าจะขาดความรู้ทางค่านิยมแนะแนว แต่ก็ต้องการที่จะทำงาน อยากจะเห็นผลของการทำงานของตนที่
 จึงพยายามที่จะจัดรูปแบบหรือปรับปรุงการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรม
 แนะแนวให้มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด ถึงแม้ว่า จะพบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ
 มากมายก็ตาม ซึ่งในค่านิยมของทัศนคติ บริการ สนทนากลุ่ม (2519 : 79 - 84) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อ
 โครงการแนะแนวของโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารระดับโรงเรียน ครูแนะแนว และครูประจำวิชา
 มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการแนะแนว และเห็นว่าโครงการแนะแนวมีความจำเป็นสำหรับการเรียนการสอน
 ในโรงเรียน ถึงแม้ว่าบริการแนะแนวยังคงไม่สมบูรณ์ก็ตาม และเมื่อทดสอบปัญหาในการปฏิบัติงาน
 แนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนว ก็พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนว
 แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละด้าน และการสอนกิจกรรมแนะแนวแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.001$ เช่นเดียวกัน และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว
 โดยส่วนรวม ปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละบริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนวเป็นรายคู่พบว่า
 ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว โดยส่วนรวม
 และปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวแต่ละบริการ คือ บริการที่ 1, 4, 5 และการสอนกิจกรรมแนะแนว
 มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมปานกลางและทางค่านิยม และยังพบว่า
 ครูช่วยงานแนะแนวที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวมากกว่าครู
 ช่วยงานแนะแนว ที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมเป็นกลาง ในค่านิยมบริการที่ 2 และ ที่ 3 ซึ่ง
 ความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ซึ่งเมื่อดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละบริการ คือ
 บริการที่ 1 บริการที่ 4 บริการที่ 5 และการสอนกิจกรรมแนะแนว พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มี
 ทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยมค่านิยมเฉลี่ย = 16.6104, 16.831, 16.714 และ
 17.409 ตามลำดับ ส่วนในค่านิยมบริการที่ 2 และ 3 ครูช่วยงานที่มีทัศนคติของงานแนะแนวทางค่านิยม
 จะมีค่าคะแนนเฉลี่ย = 16.818 และ 16.857 ตามลำดับ ส่วนค่านิยมในขอบเขตความแตกต่าง

จากการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานและแนวโดยส่วนรวม ปัญหาในการปฏิบัติงานแต่ละ
 บริการและการสอนกิจกรรมและแนว พบว่า ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำมวก
 มีปัญหาในการปฏิบัติงานและแนวโดยส่วนรวม และปัญหาในการปฏิบัติงานและแนว บริการที่ 1, 4, 5
 และการสอนกิจกรรมและแนว มากกว่า ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำปานกลาง
 และทางคำลบ แสดงว่า ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำมวก เมื่อใดปฏิบัติงานตาม
 ที่ได้รับมอบหมาย ก็ตั้งใจทำงานเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด แม้ว่าจะเกิดปัญหาตามมากก็ตาม
 เช่น การจัดบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มีวิธีที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้หลายวิธี เพื่อ
 ที่จะทำให้สามารถรู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ยิ่งขึ้น เช่น การให้นักเรียนกรอกข้อมูลของตนเองใน
 แบบสอบถาม เมื่อนักเรียนส่งแบบสอบถามกลับคืน ถ้านักเรียนให้ข้อมูลไม่ครบ ก็จะพยายามหาวิธีการทาง
 ให้นักเรียนทอมให้ครบ หรือบางครั้งให้แบบสอบถามไปแฉื่อนักเรียนทำหายต้องให้ใหม่อยู่เสมอ ส่วน
 หางคำบริการจัดบริการจัดวางตัวบุคคล ก็พยายามช่วยเหลือนักเรียนที่มาขอความช่วยเหลือให้สามารถ
 ช่วยเหลือตนเองได้ เช่น ถ้านักเรียนต้องการมีรายไดพิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัวก็พยายามจัดหางาน
 ให้ทำในวันหยุด หรือช่วยแนะแนวทางเลือกแผนกฯ เรียน เมื่อนักเรียนไม่สามารถเลือกได้ด้วยตนเอง
 หางคำบริการติดตามผล ก็พยายามคิดค้นรูปแบบในการติดตามผลให้ออกมาดีที่สุด และหางคำ
 การสอนกิจกรรมและแนว ก็หาวิธีการสอนที่จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายส่วนหางคำบริการจัด
 บริการสนเทศ และบริการให้คำปรึกษา ก็พบว่า ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำมวก
 มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำปานกลาง
 ซึ่งจากการสอบถามและสัมภาษณ์ครูช่วยงานและแนวที่มีทัศนคติของงานและแนวทางคำมวก พบว่า
 ในการจัดบริการสนเทศ เมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานของการที่จะทำให้ดีที่สุด แต่ถาเขา
 ไม่มีความสามารถในการเขียนป้ายนิเทศ ทำให้ไม่ทราบว่าจะเสนอข้อมูลอย่างไรจึงจะ
 น่าสนใจ ส่วนหางคำบริการให้คำปรึกษา จากการสัมภาษณ์พบว่า เขายังไม่มีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับแบบทดสอบต่าง ๆ หางคำบริการจิตวิทยาดีพอ ไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษาเพราะมีงานอื่นที่ต้อง
 รับผิดชอบมาก และไม่มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจได้

6. ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในกา
 ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
 ข้อที่ 6 กล่าวคือ ครูช่วยงานแนะแนวที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีปัญห
 ในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ควรรีกิ ดุนทรสิงห์
 (2527 : 146) ที่พบว่า สภาพทฤษฎีการแนะแนว ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง
 และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลจากค่าคะแนนเฉลี่ยจาก
 ตาราง 13 ในข้อที่ 4 พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการปฏิบัติงาน
 แนะแนวโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) ส่วนครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนว
 ในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมอยู่ใน
 ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46, 2.49$) ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว
 แต่ละด้านรวมทั้งการชอนกิจกรรมแนะแนวก็พบผลคือว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่
 ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านบริการสนเทศ และการชอนกิจกรรมแนะแนว
 ซึ่งเมื่อถูกค่าคะแนนเฉลี่ยจากตาราง 13 ในข้อที่ 4 จะเห็นว่า ในด้านการบริการสนเทศ ครูช่วยงาน
 แนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการจัดมากกว่าครูช่วยงานในโรงเรียนขนาดกลาง และ
 โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 3.21, 3.00$ และ 2.93) ตามลำดับ ส่วนในด้านการชอนกิจกรรม
 แนะแนว ก็พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียน ขนาดใหญ่ มีปัญหามากกว่าครูช่วยงานแนะแนว
 ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ย = $3.35, 2.93$ และ 2.07 ตามลำดับ
 และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม บริการสนเทศและการชอนกิจกรรม
 แนะแนวเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว
 ด้านบริการสนเทศ มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ ในด้านการชอนกิจกรรมแนะแนว
 พบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในการชอนกิจกรรมแนะแนวมากกว่าครูช่วยงาน
 แนะแนวที่ชอนกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก และในการปฏิบัติงาน
 แนะแนวโดยส่วนรวมพบว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมในโรงเรียนขนาดใหญ่
 มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก
 ซึ่งค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากการจัดบริการสหเทศ พบว่า ครูช่วยงานในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในบริบทสหเทศ น้อยกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งดูได้จากค่าคะแนนเฉลี่ย โรงเรียนขนาดเล็ก = 14.674 โรงเรียนขนาดใหญ่ = 16.096 เพราะสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน โรงเรียนขนาดเล็กก็มีจำนวนครู นักเรียน อาคารสถานที่ งบประมาณ น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้น เมื่อมีจำนวนนักเรียนน้อยและบางโรงเรียนยังอยู่แต่ชุมชนเช่นโรงเรียนระคิมอำเภอ จำนวนนักเรียนจะศึกษาท้องถิ่นน้อย จึงทำให้ครูช่วยงานแนะแนวไม่ต้องจัดหรือหาข้อมูลให้กับนักเรียนมาก เมื่อไม่คอยได้จัด ปัญหาที่ตามผลในการจัด เช่น การขาดแคลนข้อมูลก็เลยไปช่วย หรือการจัดค่ายในเทศก็ไม่คอยได้คำนึงถึงรูปแบบจัดตามสภาพที่จะจัดได้ คำนึงการสอนกิจกรรมแนะแนวพบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการสอนกิจกรรมแนะแนว มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานโรงเรียนขนาดใหญ่มีมาก การสอนกิจกรรมแนะแนวจึงเปลี่ยนกันไปเรื่อย ๆ ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพในการสอนแต่ละระดับมากพอ ครูช่วยงานแนะแนวขาดประสิทธิภาพในการสอนกิจกรรมแนะแนวซึ่งแตกต่างจากการสอนวิชาการตามปกติ และไม่สมัครใจ ไม่อยากสอน แต่จากผลการสรุปความคิดเห็นของงานวิจัยในครั้งนี้พบว่า ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูช่วยงานแนะแนวได้ถูกจัดให้สอนกิจกรรมแนะแนวโดยไม่สมัครใจทำให้ไม่อยากสอน นักเรียนไม่ให้ความสนใจเพราะไม่มีการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภวระที พันธุ (2529 : 246) ที่พบว่า ครูแนะแนวประสบปัญหาสำคัญในการสอนกิจกรรมแนะแนวคือ นักเรียนขาดความสนใจ เนื่องจากไม่มีคะแนนให้ ครูแนะแนวไม่ได้ทำแผนการสอน และไม่รับผิดชอบงานของตน ดังนั้นจึงทำให้ครูช่วยงานแนะแนวที่ได้รับมอบหมายให้สอนกิจกรรมแนะแนวมีปัญหาในการสอนมากกว่าครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดเล็ก ในด้านของการปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวม ซึ่งพบว่า ครูช่วยงานแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานแนะแนวโดยส่วนรวมในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก จากสภาพการปฏิบัติงานที่แท้จริงโดยทั่วไป เมื่อปฏิบัติงานมาก ปัญหาที่มากตามมากด้วย และโรงเรียนขนาดใหญ่ก็มีจำนวนนักเรียนมาก ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวทุกด้าน ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมและสมบูรณ์ก็ย่อมก่อให้เกิดปัญหาตามมาด้วยกัน เช่น ในโรงเรียนของยูวิจัยที่เห็นสภาพการจ้ดอย่างแท้จริง เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ประจำจังหวัดที่ต้องถูกจัดตั้งให้เป็นศูนย์บริการแนะแนวประจำจังหวัด เพื่อจะได้ให้บริการแก่โรงเรียนอื่นในจังหวัดทั่ว ๆ ไป ฝ่ายแนะแนวจึงต้องพยายามจัดทำ

บริการลูกค้าให้พร้อมอยู่เสมอ แต่เนื่องจากมีบุคลากรแนะนำเพียงแค่ 2 คน จึงทำให้เกิดปัญหา
ทั้งด้านบริการแนะนำและการชอณกิจกรรมแนะนำมากมาย

7. ครูช่วยงานแนะนำ ที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะนำแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน
แนะนำโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ครูช่วยงานแนะนำที่มีวิธีการมาช่วย
งานแนะนำโดยวิธีผู้บริหารแต่งตั้ง หัวหน้าฝ่ายแนะนำมาขอความร่วมมือ แล้วจึงขอให้ผู้บริหารแต่งตั้ง
ให้มาช่วยงานแนะนำ และสมัครใจมาทำงานเอง มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน
ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยพิจารณาจากตาราง 2 จะเห็นว่า ครูช่วยงานแนะนำส่วนใหญ่ มาจากผู้บริหาร
แต่งตั้ง ($N = 114$) จึงทำให้การปฏิบัติงานจัดทำไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพนัก เพราะต้องมั่งงานอื่น
ที่มีผู้ครอบงำอยู่แล้ว และดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยในปัญหาการปฏิบัติงานแนะนำโดยส่วนรวมจากตาราง 16
พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูช่วยงานแนะนำที่ปฏิบัติงานแนะนำโดยส่วนรวมของครูช่วยงานแนะนำที่
ผู้บริหารแต่งตั้ง และสมัครใจทำงานเอง ($\bar{X} = 2.51, 2.62$) ตามลำดับ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
แต่ครูช่วยงานแนะนำที่มาปฏิบัติงานโดยวิธีหัวหน้าแนะนำมาขอความร่วมมือแล้วจึงขอให้ผู้บริหาร
แต่งตั้งให้มาช่วยงานแนะนำมีค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.48 คือมีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย
แต่เมื่อวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะนำโดยส่วนรวม และปัญหาการจัดบริการแต่ละคาน และการชอณ
กิจกรรมแต่ละคาน พบว่า ครูช่วยงานแนะนำที่มาปฏิบัติงานแนะนำทั้ง 3 วิธี มีปัญหาในการจัดบริการ
ที่ 2 คือ บริการสนทนแต่ละคานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาคานอื่นไม่พบความ
แตกต่างกัน ซึ่งดูจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากตาราง 16 จะเห็นว่า ครูช่วยงานแนะนำ ที่มีวิธีการมาช่วย
งานแนะนำโดยวิธีสมัครใจ ทำงานเอง มีปัญหาในการจัดบริการที่ 2 มากกว่า ครูช่วยงานแนะนำ
ที่มาช่วยงานแนะนำโดยวิธีผู้บริหารแต่งตั้ง และหัวหน้าฝ่ายแนะนำมาขอความร่วมมือ ($\bar{X} = 3.25$)
อาจเป็นไปได้ที่ครูช่วยงานแนะนำที่มาช่วยงานแนะนำโดยความสมัครใจมาทำงานเอง จะต้องพยายาม
ปฏิบัติให้โดยตลอดอย่างเต็มที่ แต่ข้างกันมาทำงานแนะนำด้วยความชอบ แต่ไม่มีความสามารถในการเขียน
ป้ายนิเทศ หรือหาข้อมูลมาจัดบริการสนทนา จึงทำให้เกิดปัญหาเกิดขึ้น และผลการสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะนำโดยวิธีแบบสขยถนอปลายเปิด ได้มีครูช่วยงานแนะนำแสดงความมกเห็น
เกี่ยวกับการจัดบริการสนทนาว่า ขาดความมกเห็นในการเขียนป้ายนิเทศ และเมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาในการ
จัดบริการที่ 2 พบว่า ครูช่วยงานแนะนำที่สมัครใจมาทำงานแนะนำเอง มีปัญหาในการจัดบริการที่ 2

มากกว่า ครูช่วยงานแนะแนวที่มีช่วยงานด้วยวิธีผู้บริหารแต่งตั้งโดยตรง ซึ่งยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ส่วนกลุ่มอื่นไม่พบความแตกต่าง เพราะการจัดบริการที่ 2 หรือบริการสหเพศนั้นสามารถจัดทำให้หลายรูปแบบ และจะต้องมีรูปแบบการจัดที่น่าสนใจ นักเรียนจึงจะมาใช้บริการ ดังนั้น ครูช่วยงานแนะแนวที่มีช่วยงานแนะแนวด้วยวิธีสมัครใจมาทำงานเอง ปรึกษาความสามารถในการให้ข้อมูล การเสนอรูปแบบของการจัดป้าณิเทศ หรือหาข้อมูลมาจัดป้าณิเทศ จึงมีปัญหาในการปฏิบัติงาน เพราะจะต้องพยายามหาวิธีการต่าง ๆ มาปรับปรุงการจัดบริการสหเพศให้นักเรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด และครูช่วยงานแนะแนวบางท่านที่มีช่วยงานแนะแนวโดยผู้บริหารแต่งตั้ง และหัวหน้าแนะแนวมาขอความร่วมมือแล้วจึงให้ผู้บริหารแต่งตั้ง อาจจะไม่ได้รับนิชอบ การจัดบริการสหเพศที่รับนิชอบการจัดบริการแนะแนวท่านอื่น ๆ จึงทำให้ไม่มีปัญหาในการจัดบริการสหเพศ หรือครูช่วยงานแนะแนวส่วนใหญ่มักได้จัดบริการสหเพศมากกว่าบริการท่านอื่น เพราะเป็นบริการที่พอจะทำได้มากกว่าการให้คำปรึกษาหรือการรวบรวมข้อมูล เมื่อปฏิบัติงานท่านใดมาก ก็จะพบปัญหาท่านนั้นมากด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ควรมีการเพิ่มจำนวนครูแนะแนวให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
- 1.2 ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้ทางด้านการแนะแนว
- 1.3 ผู้บริหารที่จะแต่งตั้งครูปฏิบัติการสอนคนใด ให้เป็นครูช่วยงานแนะแนว ควรจะคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาปฏิบัติหน้าที่ เช่น มีใจรักในงานแนะแนว ศึกษาค้นคว้า หนักศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเก็บอยู่เสมอ
- 1.4 ครูช่วยงานแนะแนวควรจะมีปฏิทินหน้าที่ของงานใหม่ประสิทธิภาพเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อความเจริญก้าวหน้าของงานแนะแนว
- 1.5 ควรให้ครูช่วยงานแนะแนวรับนิชอบงานท่านอื่น ๆ ให้น้อยลงเพื่อจะได้มีเวลาในการจัดบริการแนะแนวได้อย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรจะได้มีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว ในเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละเขตการศึกษา ครูช่วยงานแนะแนวมีปัญหอะไรมบ้างในการปฏิบัติงานแนะแนว

2.2 ควรมีการวิจัยถึงสาเหตุที่ครูช่วยงานแนะแนว ซึ่งไม่ได้ปฏิบัติงานแนะแนวแล้ว เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวที่เขามาว่าเหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติงานแนะแนวต่อไปได้ เพื่อจะได้ปรับปรุงการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมมาช่วยงานแนะแนว อันจะทำให้งานแนะแนวมีประสิทธิภาพต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น อายุ มนุษยสัมพันธ์ เป็น

2.4 ควรทำการวิจัยเฉพาะครูช่วยงานแนะแนวที่ได้ปฏิบัติงานแนะแนวครบ 5 ปีการศึกษาตลอดจนได้สอนกิจกรรมแนะแนวด้วย จะทำให้ทราบปัญหาที่แท้จริงหลังจากสอนปฏิบัติงานแล้ว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิติศักดิ์ ศรีคา. "แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียน," แนะแนว. 21(111) : 23 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2530.
- คมเพชร ฉัตรสุภกุล. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- * คารคิก สุนทรสิงห์. การสำรวจความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- * จรัส สุขทองวารี. การศึกษานโยบายในการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- จำเนียร ช่างโชติ. การให้คำปรึกษาและการแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรกิจ, 2527.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- _____ . การศึกษาเพื่อวิเคราะห์บุคลิกภาพอนุรักษนิยม. ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อักสำเนา.
- ชัยยงค์ ชามรัตน์. เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกดุริยศึกษา. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อักสำเนา.
- พรงค์ สิ้นสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- เคโซ สวานานนท์. ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์ไทร์, 2512.
- แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, ศูนย์. "การสัมมนา เพื่อพัฒนางานแนะแนวในประเทศไทย สรุปรายงาน 24 - 26 ธันวาคม," กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2523.
- แนะแนวแห่งประเทศไทย, สมาคม. ทิศทางการแนะแนวเพื่อคุณภาพชีวิตเยาวชน. กรุงเทพฯ : ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ, 2530.

- บุหงา วิระศักดิ์มงคล. การแนะแนวเบื้องต้น. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, ม.ป.ป.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประสาร ทิพย์ธารา. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, ม.ป.ป.
- ประณี เถลิงผล. การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2515.
- * ปรีชา สมแก้ว. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโครงการแนะแนวระดับมัธยมศึกษาโรงเรียน ครูแนะแนว และครูประจำชั้นกับสภาพบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อีศสำเนา.
- เขยแพร่การศึกษา, กอง. การพัฒนาการแนะแนวในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2525.
- พร บางปะกง. "การแนะแนวในโรงเรียน," เคลวินส์. 21, มิถุนายน 2528. หน้า 10.
- * ภาวระดี พันธุ์. การศึกษาปัญหาการจัดบริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- * ยายใจ แสงศักดิ์. การติดตามผลการอบรมคณะบุคคลากรแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2522.
- ลัดดาวัลย์ หวังพานิช, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ฉนวน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาภัณฑ์, 2528.
- เลขานุการคณะรัฐมนตรี, สำนัก. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 23 ธันวาคม 2523 เรื่อง แนวทางการกำหนด ส่วนราชการและอัตรากำลังในกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน. 2523. เอกสารอีศสำเนา.

- * วารุณี ชนวานิช. การศึกษาภาษาจกบริการแนะแนว ของผ्ู้यानการอบรมวิชาภาษาแนะแนวหลักสูตร 3 เดือน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ ปี 2524.
 ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- วิรัช กุฑมพท. การประเมินผลการจกบริการแนะแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการใน โรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา พ.ศ. 2508. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์สุรสภา, 2513.
- วัชรวิ หรพีเม. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สดิท วงศ์สุวรรณ. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ที่ระพัฒนา, 2523.
- * สมพร นาคนาคินทร. การศึกษาน้หาในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ของครูแนะแนวระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 7. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- * สมใจ พรหมศิริ. ทัศนคติของครู - อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่แห่งที่มีต่อโครงการ
แนะแนวของโรงเรียน. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร, 2511.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "น้หา/อุปสรรค และแนวทางแก้ไขด้านกาพัฒนาบุคลากรแนะแนว,"
แนะแนว. 20(104) : 45 ; เมษายน - พฤษภาคม 2529. ๑
- _____ . "การแนะแนวระดับมัธยมศึกษา อคติ - ปัจจุบัน และอนาคต," แนะแนว. 20(104) :
 45 ; เมษายน - พฤษภาคม 2529.
- สำลีวรรณ เลาหศิริรานนท์. ทัศนคติของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปี พ.ศ. 2510
ที่มีต่อบริการแนะแนวของวิทยาลัย. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร, 2511. อักสำเนา.
- * อนันต์ สุวรรณฉนิ. สภาพการจกบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคใต้. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อักสำเนา.
- อ้อม ประนอม. "เมื่อไรการแนะแนวจึงจะก้าวล้ำและนำหน้า," แนะแนว. 20(105) : 5 - 10;
 มิถุนายน - กรกฎาคม 2529. ๑

- Acree, Nathan E. and Benjamin Marguis. "Counseling in the Secondary Schools of Tennessee," The Personal and Guidance Journal. 36 : 279 - 281; December, 1957. ?
- Allen, Dales D. "Analysis the Guidance Organization and Service in the Commissioned Intermediate School of Indiana," Thesis Abstract Service. 7 : p. 15 - 21; Edited by School of Education University Blomington, Indiana, 1964.
- Cochrance, Harold Barnhart. "Organization and Administration of Guidance and Counseling Services in public Community College in Indiana," International Dissertation Abstracts. 35 : 1973 - 1974; October, 1974. ?
- Georgiades, Zenon E. "Establishment of Guidance Service in Developing Countries with Special Emphasis on Programme for the Secondary School in Cyprus," Dissertation Abstracts. 27 : 620A; September, 1966.
- Gobson, Robert L. "Teacher Opinion of High School Guidance Program," The Personal and Guidance Journal, 44 : 416 - 422; May 1965. ?
- Hahn, John F. An Introduction to Psychology. New York : Harcorut Brance and World, 1962.
- Higgins, Kenneth R. "Secondary School. Guidance As Percived by Seleeted Principles in Ohio," Dissertation Abstracts. 35 : 7057-A; May, 1975. ?
- Hilgard, Erenet R. Introduction to psychology. New York, : Harcourt Brace, 1962.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. Calofornia : W.A Benjanain Inc., 1974.
- Kretch D. and R.S. Crutchfield. Theory and Problem in Social Psychology. New York : McGraw-Hill, 1948.
- Kriedberg, G.N. "The Role of High School Counselor Percived by Administrators, Teacher, and Stundent and Mcasured by the Sementic Differential Techigue," Dissertation Abstracts International. 33 : 159-A; July - August, 1972.
- McGlasson, Maurice A. "An Analysis of Guidance Organization and Services in the Commissioned Junior High Schools of Indians," Thesis Abstracts Services. p. 113 - 115, 1954.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. The Dryden Press, Inc., New York, 1954.
- Rokeach, Milton. Beliofs Attitudes and Values. Sanfrancisco Jossey - Bess, 1970.

- Rottschafer, Bruce Wilson. "The Wature and Scope of Guidance Services in the Secondary Schools Afferliated with the National Union of Christain Schools," Dissertation Abstracts. 33 : 1448-A; October, 1972.
- Shigley, Harold. E. "Evaluation of Student Personal Services at Manion Collage," Thesis Abstracts Services. p. 273 - 281, 1959. /
- Thurstone, L.L. Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons, 1967.
- Wagaman, Maurice A. "An Analysis of Guidance Organization and Services in Selected Juniar High School in the State of Ohio," Thesis Abstract Service. 7 : 373 - 379; July, 1955.

ກາລະພັນ

ที่ ศบ 0806/06787

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ถนน.10300

1 พฤศจิกายน 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือในการท้าววิจัย

เรียน

ด้วย นางมารีสา สิงหนุต นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการนี้ สืบค้นมีความประสงค์จะรวบรวมข้อมูลจากครูช่วยงานแนะแนว ของโรงเรียนในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการท้าววิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าการท้าววิจัยดังกล่าวจะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายแนะแนว และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรด้านการแนะแนว สนับสนุนให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระ บุญนิเวศ)

หัวหน้าฝ่ายบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 รัชการราชการแทน
ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

ฝ่ายมาตรฐานโรงเรียน

โทร. 2828466

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

31 ตุลาคม 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือในการขอแบบสอบถาม

เรียน ครูช่วยงานแนะแนว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว จำนวน 1 ชุด

ข้าพเจ้ากำลังทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อต้องการทราบถึงปัญหาในกาปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ในการจัดบริการแนะแนว การสอนกิจกรรมแนะแนว และทัศนคติของงานแนะแนว และจากการที่ได้รับทราบว่าท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับกาปฏิบัติงานและแนวในค่านใจแล้ว ก็จะนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานแนะแนว โดยข้อมูลนี้จะไม่แสดงผลกระทบกระเทือนท่านแต่อย่างใด เพราะมิได้ระบุเป็นรายบุคคล จะเสนอข้อมูลเป็นภาพรวม เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน ให้ได้รับประโยชน์จากงานแนะแนวมากที่สุด

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาตอบแบบสอบถามที่ข้าพเจ้าส่งมาทุกข้อด้วยความจริงใจ และตรงกับปัญหาที่ท่านกำลังประสบมากที่สุด เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือได้ และก่อให้เกิดประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นอย่างยิ่ง เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วขอความกรุณาช่วยส่งแบบสอบถามคืนที่อยู่ต้นแบบมาให้เรียบร้อยแล้ว ภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2532 นี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณ และขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางมารีสา สิงหนุต)

นิติทพัญญาโทการแนะแนวการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามการศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว ของโรงเรียน
วัฒมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมคำตอบในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ระดับการศึกษา
 - ปริญญาตรี
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
2. สาขาวิชาที่จบการศึกษา
 - ทางการศึกษา
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
3. ประสบการณ์ในการมาช่วยทำงานแนะแนว
 - 1 - 3 ปี
 - มากกว่า 3 ปีขึ้นไป
4. ความรู้ทางด้านงานแนะแนว (ขีดเครื่องหมาย ✓ ให้มากกว่า 1 ช่อง)
 - เคยอบรมวิชา การแนะแนวระดับภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 3 เดือน
 - เคยอบรมวิชาแนะแนวระดับหลักสูตร 5 - 7 วัน
 - เคยศึกษามาในหลักสูตรการแนะแนวเบื้องต้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานประกอบการศึกษา
 - ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย
5. ขนาดของโรงเรียน
 - ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 1,500 - 2,499 คน)
 - ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 500 - 1,499 คน)
 - ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 499 คน ลงมา)

6. วิธีการที่มาช่วยงานแนะแนว

- ผู้บริหารแต่งตั้ง
- หัวหน้าฝ่ายแนะแนวขอความร่วมมือ แล้วให้ผู้บริหารแต่งตั้ง
- ความสมัครใจ

ตอนที่ 2 หัตถ์คัตองานแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกร และด้านพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยพิจารณาว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่าน มากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่าน มาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่าน บ้างพอสมควร
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่าน น้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดที่แท้จริงของท่าน น้อยที่สุด

ก. ด้านความคิด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้านึกว่าการสร้างแบบสอบถาม สำหรับรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ ยาก					
2	ข้าพเจ้านึกว่าฝ่ายแนะแนวไม่คอยมี งบประมาณสำหรับการออกเยี่ยมบ้าน นักเรียน					
3	ข้าพเจ้ายังขาดความรู้เกี่ยวกับการจัด บริการสนเทศ					
4	ข้าพเจ้ามีความสามารถในการเขียน پایانิเทศ					
5	ข้าพเจ้าขาดทักษะในการให้คำปรึกษา					
6	ข้าพเจ้ามีความสามารถในการให้คำปรึกษา					
7	ข้าพเจ้ามีความสามารถในการช่วยเหลือ นักเรียนเกี่ยวกับการจัดสรรทุนต่าง ๆ ได้เหมาะสม					
8	ข้าพเจ้านึกว่าการหางานพิเศษให้นักเรียน ทำเป็นเรื่องยุ่งยาก					
9	ข้าพเจ้านึกว่าการแนะแนวไม่จำเป็นต่อ มีการศึกษามวล					
10	ข้าพเจ้านึกว่าวิธีศึกษามวลหน้าไคยาก					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11	ข้าพเจ้าคิดว่าบุคลากรในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของฝ่ายแนะแนว					
12	ข้าพเจ้าคิดว่าห้องแนะแนวมีอุปกรณ์เพียงพอในการทำงานแนะแนว					

ข. ค่าความรู้สึก

<u>ค่าที่แจ้ง</u>	โปรคซิคเครื่องหมาย	ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน โดยพิจารณาว่า
มากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน มาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน น้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเก็บข้อมูลเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการให้ข้อเสนอแนะนักเรียน					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายที่กองรอกคอยขอเสนอแนะจากแหล่ง ข้อมูลต่าง ๆ					
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้คำปรึกษา					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำงานพิเศษ ให้นักเรียนทำในวันหยุด					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่จะจัดหาแหล่งทุนต่าง ๆ ให้นักเรียน					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ได้ติดตามผลนักเรียน					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกที่นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการ ส่งแบบฝึกหัดแบบต่าง ๆ ก็มาที่ฝ่ายแนะแนว					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากที่จะคอยควบคุมนักเรียน ไม่ให้เสียงดังมากเกินไปในช่วงกิจกรรมแนะแนว					
11	ข้าพเจ้ารู้สึกทำงานแนะแนวเป็นงานที่ซ้ำซากจำเจ					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจที่คณะครูในโรงเรียนไม่เห็น ความสำคัญของการแนะแนว					
13	ข้าพเจ้าไม่ชอบบรรยากาศภายในห้องแนะแนวอับทึบ ไม่เหมาะสมและไม่น่าเข้ามาใช้บริการ					

ค. คำนพคุณกรรม

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดขีดเครื่องหมาย	ลงในช่องที่ตรงกับพจนานุกรมที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณาว่า
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับพจนานุกรมที่ท่านกระทำ
น้อย	หมายถึง	ตรงกับพจนานุกรมที่ท่านกระทำ
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพจนานุกรมที่ท่านกระทำ
น้อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพจนานุกรมที่ท่านกระทำ
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ตรงกับพจนานุกรมที่ท่านกระทำ

ข้อ	ข้อความ	น้อย ครั้ง	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1	ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เมื่อมี เวลาว่าง					
2	ข้าพเจ้าปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแบบทดสอบ แบบสอบถาม ระเบียบข้อสม เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลนักเรียน อยู่เสมอ					
3	ข้าพเจ้ามักจะจัดโครงการต่าง ๆ ที่จะพัฒนาหรือ เสริมสร้างความรู้ให้กับนักเรียนเสมอ ๆ					
4	ข้าพเจ้าติดตามแนวโน้มของตลาดแรงงานอยู่เสมอ ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในกาเลือกศึกษาต่อและประกอบ อาชีพแก่นักเรียน					
5	ข้าพเจ้ามักให้คำปรึกษากับนักเรียน					
6	ข้าพเจ้าค้นหาหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษา					

ข้อ	ข้อความ	บ่อย ครั้ง	บ่อย	นาน ๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
7	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาหาแหล่งเงินทุนให้กับ นักเรียน					
8	ข้าพเจ้ามักจะศึกษาวิธีการตามผลเพื่อให้ได้ข้อมูล สมบูรณ์					
9	ข้าพเจ้ามักศึกษาแบบฟอร์มที่เข้าใจง่ายในการติดตามผล					
10	ข้าพเจ้ามักหลีกเลี่ยงการสอนกิจกรรมแนะแนวถ้าทำได้					
11	ข้าพเจ้าชอบเปลี่ยนรูปแบบการสอนกิจกรรมแนะแนวให้ นักเรียนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่					
12	ข้าพเจ้าชอบจัดเปลี่ยน ปรับปรุงสภาพของห้อง แนะแนวให้หน้าเข้ามาใช้บริการอยู่เสมอ					
13	ข้าพเจ้ามักจะไม่ค่อยเข้ามาที่ห้องแนะแนว เพราะ บรรยากาศไม่คึกคัก และทึบ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอนกิจกรรมแนะแนว

<u>คำชี้แจง</u>	ไปรษณีย์เครื่องหมาย	ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณาว่า
	มากที่สุด	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาค่านั้น มากที่สุด
	มาก	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาค่านั้น มาก
	ปานกลาง	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาค่านั้น ปานกลาง
	น้อย	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาค่านั้น น้อย
	น้อยที่สุด	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาค่านั้น น้อยที่สุด

3.1 ปัญหาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่ทราบแหล่งบริการให้แบบทดสอบ เพื่อนำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูล					
2	ข้าพเจ้าไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับรวบรวมข้อมูลนักเรียน					
3	ข้าพเจ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากคณะครูในการรวบรวมข้อมูลนักเรียน					
4	ข้าพเจ้ามีเวลาในการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างเต็มที่					
5	ข้าพเจ้ามักจะได้รับความสะดวกในการเดินทางไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทราบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ					
6	ทางฝ่ายแนะแนวมีงบประมาณเพียงพอที่จะใช้จ่ายในการเชิญวิทยากรมาบรรยาย					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	ข้าพเจ้านักได้รับความร่วมมือจากการประสานงานระหว่างครู ครูแนะแนว และฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนในการจัดโครงการทางค่านแนะแนว					
8	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสามารถจะให้ข้อสังเกตที่เหมาะสมแก่นักเรียน					
9	ฝ่ายแนะแนวไม่ค่อยมีสถานที่ในการจัดป้ายนิเทศ					
10	ฝ่ายแนะแนวมีเครื่องมือและอุปกรณ์เพียงพอในการจัดป้ายนิเทศ					
11	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องของทุกด้านเพียงพอสำหรับการให้คำปรึกษา					
12	ฝ่ายแนะแนวมีห้องให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเป็นสัดส่วนเฉพาะ					
13	ข้าพเจ้ามีเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ					
14	คณะครูและนักเรียนให้ความร่วมมือเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาอย่างดี					
15	ฝ่ายแนะแนวมีแบบทดสอบที่ใช้ประกอบการให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ					
16	ข้าพเจ้าลำบากใจในการพิจารณาจัดสรรทุนแก่นักเรียน					
17	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความรู้ที่จะช่วยเหลือนักเรียนเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสมกับตัวนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสามารถช่วยเหลือนักเรียนเลือก แผนการเรียนที่เหมาะสมกับตัวนักเรียน					
19	ข้าพเจ้าสามารถขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นเพื่อรับนักเรียนเข้าปฏิบัติงาน					
20	ฝ่ายแนะแนวได้รับความร่วมมือเกี่ยวกับทุนโครงการ อาหารกลางวันจากฝ่ายที่รับผิดชอบในโรงเรียน					
21	ข้าพเจ้ามีความรู้ ความเข้าใจในการศึกษาค้นคว้าและ ประเมินผลการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ					
22	ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากนักเรียนที่มา รับบริการในการตอบใบประเมินผล					
23	ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือจากศิษย์เก่าเพื่อมาให้ความ แนะแนวการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพแก่ นักเรียนรุ่นน้อง					
24	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาที่จะสรุปประเมินผลงานของ โครงการต่าง ๆ ของฝ่ายแนะแนวเพื่อเสนอต่อ ผู้บริหารและคณะครู					
25	ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ติดตามผลนักเรียนที่ลาออกกลางคัน เพราะไม่สามารถติดต่อนักเรียนได้					

ปัญหาอื่น ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ โปรดแสดงความคิดเห็น

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับสอนกิจกรรมแนะแนว

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกว้างเกินไป ปฏิบัติตามได้ยาก					
2	ข้าพเจ้าไม่สามารถหาคู่มือวิชากิจกรรมแนะแนวมาเพื่อเป็นแนวทางประกอบการสอน					
3	เนื้อเรื่องแต่ละกิจกรรมบางครั้งมีลักษณะซ้ำซ้อน น่าเบื่อหน่าย					
4	นักเรียนไม่สนใจวิชา กิจกรรมแนะแนวเพราะเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญ					
5	นักเรียนไม่สนใจวิชา กิจกรรมแนะแนวเพราะเนื่องจากไม่มีการประเมินผล					
6	เกม และกิจกรรมบางอย่าง ทำให้นักเรียนส่งเสียงดังเป็นที่รบกวนชั้นเรียนอื่น จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมได้					
7	ข้าพเจ้าขาดความรู้ ทักษะในการเตรียมอุปกรณ์การสอน					
8	โรงเรียนไม่มีงบประมาณให้จัดฝ่ายแนะแนวในการจัดหาซื้อและสร้างอุปกรณ์สำหรับวิชา กิจกรรมแนะแนว					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	นักเรียนมีการเกินเรียน ทำให้เสียเวลาในการมาเข้าชั้นเรียน จึงไม่สามารถสอนเนื้อหาครบตามหลักสูตรกำหนดไว้					
10	ผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาสำหรับสอน เพราะบางครั้งต้องทำหน้าที่เกี่ยวกับบริการแนะแนวท่านอื่น ๆ					
11	จำนวนครูแนะแนวมีน้อย ทำให้เกิดปัญหาในการสอนกิจกรรมแนะแนว					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนกิจกรรมแนะแนว โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

หมายเหตุ โรงเรียนของท่านเคยมีครูช่วยงานแนะแนวปฏิบัติงานแนะแนวมาก่อนหรือไม่
 มี แต่ปัจจุบันไม่ใช่ช่วยงานแนะแนวแล้ว จำนวน.....ท่าน
 มี แต่ปัจจุบันย้ายสถานที่ปฏิบัติราชการแล้ว
 ไม่มี

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติของงานแนะแนวด้านความคิด
ด้านความรู้ดี และด้านพฤติกรรม

ด้านความคิด		ด้านความรู้ดี		ด้านพฤติกรรม	
ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
1	3.07	1	7.88	1	2.76
2	3.49	2	5.71	2	3.60
3	5.16	3	3.53	3	4.75
4	3.50	4	5.53	4	4.71
5	4.02	5	3.48	5	2.86
6	2.64	6	3.54	6	4.30
7	4.04	7	3.95	7	1.75
8	2.07	8	4.57	8	2.88
9	1.89	9	2.28	9	5.78
10	2.86	10	3.61	10	2.63
11	5.66	11	5.12	11	2.37
12	4.16	12	3.63	12	4.02
		13	6.00	13	2.75

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามผู้หาในการปฏิบัติงานแนะแนวโดย
 ส่วนรวม แยกเป็น ผู้หาตำแหน่งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ และการสอน
 กิจกรรมแนะแนว

ผู้หาตำแหน่งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ

ข้อ	ค่า t
1	5.12
2	7.60
3	3.80
4	2.86
5	4.00
6	4.58
7	4.97
8	3.42
9	7.48
10	3.67
11	4.80
12	2.48
13	2.66
14	3.16
15	4.73
16	4.40
17	2.28
18	3.08

ตาราง (ต่อ)

ปัญหาด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบริษัทแนะทั้ง 5 บริการ

ข้อ	ค่า t
19	3.22
20	3.40
21	7.07
22	5.36
23	4.63
24	5.43
25	4.39

ปัญหาการสอนกิจกรรมแนะแนว

1	7.07
2	4.40
3	5.94
4	5.43
5	4.08
6.	2.42
7	5.36
8	9.43
9	6.66
10	5.24
11	5.85

การหา แสดงรายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 219 คน

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล		
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
9	โรงเรียน ขนาดใหญ่	โรงเรียนสว่างศึกษา	3 คน		✓
		โรงเรียนก้อยยามวิตร	2 คน	✓	
		โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย	2 คน	✓	
		โรงเรียนน้ำพองศึกษา	1 คน	✓	
		โรงเรียนบ้านไผ่	2 คน	✓	
		โรงเรียนสตรีราชินูทิศ	1 คน	✓	
		โรงเรียนอุครพิทยานุกูล	1 คน	✓	
		โรงเรียนอนุบาลฯ	1 คน	✓	
		โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร	2 คน	✓	
		โรงเรียน ขนาดกลาง	โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส	1 คน	✓
	โรงเรียนภักดีศรีวิทยาคม		1 คน	✓	
	โรงเรียนเมืองขอนแก่น		1 คน	✓	
	โรงเรียนฝ่ายวิทยาคม		1 คน		✓
	โรงเรียนแวงน้อยศึกษา		1 คน		✓
	โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา		1 คน		✓
	โรงเรียนห้วยแก่งพิทยาคม		1 คน		✓
	โรงเรียนบ้านเขือพิทยาสรรค์		2 คน		✓
	โรงเรียนบ้านสามัคคีวิทยาคม		3 คน		✓
	โรงเรียนน้ำสวยวิทยา		1 คน		✓
	โรงเรียน ขนาดเล็ก	โรงเรียนดงมะไฟวิทยา	2 คน		✓
โรงเรียนภูริทัตต์วิทยา		1 คน	✓		

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล		
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
		โรงเรียนธาตุทองอำนวยการวิทยาลัย	1 คน	✓	
		โรงเรียนธรรมสารวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนหนองหลวงศึกษา	1 คน		✓
		โรงเรียนสองคาถาวิทยาคม	1 คน		✓
		โรงเรียนเขานกแก้ววิทยาสรรพ์	1 คน	✓	
		โรงเรียนปากชมวิทยา	1 คน	✓	
		โรงเรียนหนองหินวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนภูเรือวิทยา	1 คน	✓	
		โรงเรียนเอราวัณวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนวังทรายขาววิทยา	1 คน	✓	
		โรงเรียนสันติวิทยาสรรพ์	1 คน	✓	
		โรงเรียนโคกคอนวิทยา	1 คน	✓	
		โรงเรียนโพธิ์ตากวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนหนองคำวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนไตรคามวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนกระนวนวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนบ้านแซวศึกษา	1 คน	✓	
		โรงเรียนเขาสวนกวาง			
		วิทยานุกูล	1 คน	✓	
		โรงเรียนสืออศิปปศาสตร์	1 คน	✓	
		โรงเรียนนากลางศึกษาวิเศษ	1 คน	✓	
		โรงเรียนคงเย็นพิทยาคาร	2 คน	✓	

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน		การเก็บข้อมูล		
				เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
10	โรงเรียน ขนาดใหญ่	โรงเรียนสาธิตพิทยาคม	2 คน	✓		
		โรงเรียนกัทรวิชัย	2 คน	✓		
		โรงเรียนทักษิณวิทย์วิทยาการ	1 คน		✓	
		โรงเรียนสตรีศึกษา	2 คน		✓	
		โรงเรียนโพนทองพัฒนาวิทยา	2 คน		✓	
		โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรค์	1 คน		✓	
		โรงเรียนมุกดาหาร	2 คน		✓	
		โรงเรียนเมืองมะขามราช	2 คน		✓	
		โรงเรียนพุ่มพิทยาคม	2 คน		✓	
		โรงเรียนเชิงนกอ	1 คน		✓	
	โรงเรียน ขนาดกลาง	โรงเรียนเฉลิมพระราชาธิปไตย	2 คน		✓	
		โรงเรียนค้อวังพิทยาคม	1 คน		✓	
		โรงเรียนเข็บบึงพันพิทยาคม	1 คน		✓	
		โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์	1 คน		✓	
		โรงเรียนชนธานี	1 คน		✓	
		โรงเรียนธวัชบุรีพิทยาคม	1 คน		✓	
		โรงเรียนอาสวภารัตวิทยา	2 คน		✓	
		โรงเรียนฟ้าแดดสูงยาง				
		วิทยาการ	3 คน		✓	
		โรงเรียนด่างวิทยาคม	1 คน		✓	
โรงเรียนสหประชาว่านวิทย์	1 คน		✓			

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	กาชเก็บข้อมูล		
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
	โรงเรียน	โรงเรียนเขมรราษฎร์ศึกษาม	3 คน	✓	
	ขนาดกลาง	โรงเรียนทุ่งเทิงขิงวัฒนา	2 คน		✓
		โรงเรียนมัธยมตระการพิชชผล	1 คน		✓
		โรงเรียนน้ำขุ่นวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนพุทธทศวิทยาคาร	1 คน		✓
		โรงเรียนม่วงสามสีอัมรินทร์			
		วิทยา	2 คน		✓
		โรงเรียนหัวตะพานวิทยาคม	2 คน		✓
		โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม			
		"ชาตุประสิทธิ์"	1 คน		✓
		โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล	1 คน		✓
		โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์	1 คน		✓
	โรงเรียน	โรงเรียนป่าคำวิทยา	4 คน	✓	
	ขนาดเล็ก	โรงเรียนตระกูลประเทือง			
		วิทยาคม	1 คน		✓
		โรงเรียนหนองแสงวิทยาคม	1 คน		✓
		โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร	1 คน		✓
		โรงเรียนเขว้าใหญ่พิทยาสรรค์	2 คน		✓
		โรงเรียนนาข่าวิทยาคม	1 คน		✓
		โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย	3 คน		✓

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล	
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์
		โรงเรียนนางมิตรวิทยาคม	2 คน	✓
		โรงเรียนสุวรรณภูมิ	1 คน	✓
		โรงเรียนโพธิ์ชัยชนูปัตย์	1 คน	✓
		โรงเรียนเหล่ากลางวิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนโนนสูงพิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนเนินยางประชาสามัคคี	1 คน	✓
		โรงเรียนเมืองคกวิทยาคาร	1 คน	✓
		โรงเรียนโพธิ์ไทรวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนทศมิตรธนาวิทยาคม	3 คน	✓
		โรงเรียนพิงเคนพิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนสีหวนวิทยาสสามัคคี	1 คน	✓
		โรงเรียนโจงเจียมวิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนนิคมอำโคมน้อย วิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนน้ำอึกศึกษา	2 คน	✓
		โรงเรียนนาคำวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนสหราษฎร์ศึกษา	1 คน	✓
		โรงเรียนนาสว่างวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนคำเตยอุปถัมภ์	1 คน	✓
		โรงเรียนนาถพิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนปลาปากวิทยา	1 คน	✓

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล		
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
11	โรงเรียน ขนาดใหญ่	โรงเรียนโคกราชวิทยาคม	3 คน	✓	
		โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์	2 คน	✓	
		โรงเรียนมัธยมคานันทนุทิศ	2 คน	✓	
		โรงเรียนบัวใหญ่	2 คน	✓	
		โรงเรียนโกทงชัยประชานิมิตร	2 คน		✓
		โรงเรียนศรีไคหสมันต์	1 คน		✓
		โรงเรียนประชาวิทยาการ	1 คน		✓
		โรงเรียนเมืองพญาอนันตวิทยา	2 คน	✓	
		โรงเรียนภูเขียว	3 คน	✓	
		โรงเรียนสตรีศรีเกศ	1 คน	✓	
		โรงเรียนอำเภอลาแมศ	1 คน		✓
		โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียน ขนาดกลาง	โรงเรียนรามทะเลสาบวิทยา	2 คน	
	โรงเรียนนิตราธิปไตย		2 คน		✓
	โรงเรียนชุมทองศึกษา		3 คน		✓
	โรงเรียนสูงเนิน		5 คน		✓
	โรงเรียนรัตนบุรี		6 คน		✓
	โรงเรียนสังขะ		1 คน		✓
		โรงเรียนโคกกลางวิทยาลำควน	1 คน		✓

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล		
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์	
		โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนดอนสวรรค์	1 คน	✓	
		โรงเรียนบ้านแทนวิทยา	1 คน	✓	
		โรงเรียนวรคุณอุปถัมภ์	1 คน	✓	
		โรงเรียนสุทธิโสสง	2 คน	✓	
		โรงเรียนกระสังพิทยาคม	3 คน	✓	
	โรงเรียน ขนาดเล็ก	โรงเรียนสาทรายวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนพิมายคำรวิทยาคม	1 คน	✓	
		โรงเรียนวัดประชามิตร	1 คน	✓	
		โรงเรียนธารประสาธเพชรวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนสมเด็จพระศรีญาณมุนี	1 คน		✓
		โรงเรียนหนองบัวพิทยาสรรค์	1 คน		✓
		โรงเรียนปรากฏทองวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนฉัตรรายวิทยาคม	1 คน		✓
		โรงเรียนกวางเจิงวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนนาทวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนโคกยางวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนสินรินทร์วิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนเทศบาลวิทยา	1 คน		✓
		โรงเรียนชุมพลวิทยาสรรค์	2 คน		✓
		โรงเรียนคำตงวิทยา	2 คน		✓

ตาราง (ต่อ)

เขตการศึกษา	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	การเก็บข้อมูล	
			เก็บเอง	ส่งไปรษณีย์
		โรงเรียนตำโถงวิทยาคม	2 คน	✓
		โรงเรียนบ้านคำวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนโนนศรีวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนหนองบัวบานวิทยา	1 คน	✓
		โรงเรียนเพชรวิทยาคาร	1 คน	✓
		โรงเรียนโนนเพ็กวิทยาคม	2 คน	✓
		โรงเรียนเขื่อนขางวิทยาคาร	1 คน	✓
		โรงเรียนศรีก้องพัฒนาการ	1 คน	✓
		โรงเรียนตลาดโพธิ์พิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนกุสุมาคงพิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนอำควนพิทยาคม	1 คน	✓
		โรงเรียนห้วยราชพิทยาคม	2 คน	✓

ประวัติย่อของผู้นิพนธ์

ชื่อผู้นิพนธ์ นางมาริส่า สิงหนุต

ภูมิลำเนา

136 ถนนประชากรราษฎร์สาย 2 กรุงเทพมหานคร

การศึกษา

พ.ศ. 2512

ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนกรุงรัตนาลัย อำเภอกุสุมาลย์
กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2515

มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดรัตนบุรี

พ.ศ. 2517

มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดรัตนบุรี

พ.ศ. 2521

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ท.บ. จิตวิทยา)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2533

การศึกษามหาบัณฑิต (ศ.ม. จิตวิทยาการแนะแนว)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย

การศึกษานโยบายในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทคัดย่อ
ของ
มารีสา สิงหนุก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน 2533

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงาน
 และแนวจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ระดับทางการศึกษา สาขาที่ศึกษามาประสบการณ์ในการ
 ทำงานช่วยงานแนะแนว ความรู้ในด้านกรแนะแนว หัตถคติของงานแนะแนว ขนาดของโรงเรียน
 และวิธีการที่มาช่วยแนะแนว กลุ่มตัวอย่างเป็นครูปฏิบัติการสอนเต็มช่วยงานแนะแนวโดยเป็นครูที่ได้รับ
 การบรรจุแต่งตั้งโดยกรมสามัญศึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาสามัญหรือทำหน้าที่อื่น ๆ แต่ได้รับมอบหมาย
 จากผู้บริหารโรงเรียนให้มาช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 219 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามหัตถคติ
 ของงานแนะแนวและแบบสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

One Way Analysis of Variance

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ครูช่วยงานแนะแนวที่จบการศึกษาในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ครูช่วยงานแนะแนว ที่มีประสบการณ์ในการมาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีความรู้ในด้านกรแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีหัตถคติของงานแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
6. ครูช่วยงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ครูช่วยงานแนะแนวที่มีวิธีการมาช่วยงานแนะแนวที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF PROBLEMS IN JOB PERFORMANCE OF ASSISTANT GUIDANCE
TEACHERS IN SECONDARY SCHOOL UNDER THE DEPARTMENT
OF GENERAL EDUCATION IN THE NORTHEAST

AN ABSTRACT

BY

MARISA SINGHANUT

Presented in partial fulfilment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance Psychology
at Srinakharinwirot University

April 1990

The purpose of this research was to study and compare ^{Att.} the problems occurring during the working periods of the assistant guidance teachers who helps guidance working in the school. Those vary depending on many factors such as the levels of education, the field of education, ^{and} the experience in guidance working, the knowledge of guidance, their attitude towards guidance working, the size of the school and the way that come to help guidance working. The samples were 219 assistant guidance teachers who were working in the Northeastern recruited by the Departant of General Education according to the degree they get from the college or university. But they are asked by the Director of their school to help guidance working. The instruments were questionairs asking about their attitudes towards the work of guidance they are dealing with and questionairs asking about their problems during the working periods or any kind of activities concerning with guidance. The statistics used in analysis the data was One Way Analysis of Variance.

The results of the study were as follow :

1. There was no significantly difference of their guidance working problem between the different educational level of assistant guidance teachers.
2. There was no significantly difference of their guidance working problem between the different field of education of assistant guidance teachers.
3. There was no significantly difference of their guidance working problem between the different experience in guidance working of assistant guidance teachers.

4. There was no significantly difference of their guidance working problem among the different knowledge of guidance of assistant guidance teachers.

5. There was significantly difference of their guidance working problem among the different attitude towards guidance working of assistant guidance teacher at .001 level.

6. There was significantly difference of their guidance working problem among the size of the school of assistant guidance teacher at .05 level.

7. There was no significantly difference of their guidance working problem among the way that come to help guidance working of assistant guidance teacher.